

ΠΛΗΡΩΜΕ ΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Κ Κ Α
1 1 9 8

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ 21 - 0122

«Οὐκ ἀρνησώμεθά σε Φίλη Ὁρθοδοξία...»

Ἡ ΦΩΝΗ τῆς Ὁρθοδοξίας

«ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ» (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

ΙΔΡΥΤΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΑΠΟΡΙΔΗΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΝΕΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΜΑΪΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2020, ΕΤΟΣ 70^{ΟΝ}, ΑΡ. ΦΥΛ. 1016 ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82), ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (Γ' ΟΡΟΦΟΣ)

Ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Λιτανεῖα τῆς Ἑορτῆς τὴν Κυριακὴ Β' Ματθαίου
στὴν Ἱερὰ Μονὴ Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ στὸ Ἄργος - 8/21.6.2020

Για την Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τὴν παράβαση τῶν Νεοημερολογιτῶν

Εἰσαγωγικά:

Οἱ Προπάτορές μας στὴν Ἀκαινοτόμητη Πίστη εἶχαν ἐξ ἀρχῆς τῆς Ἡμερολογιακῆς Μεταρρυθμίσεως τοῦ 1924 Χρησιμοποιοῦσι ὡς ἐπιχείρημα ἐναντίον τῆς, μεταξύ ἄλλων, καὶ τὴν περικοπῆ ἢ τὴν πλήρη κατάργηση τῆς Νηστείας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἀπὸ τοὺς τολμητῆς Καινοτόμους.

Στὸ θέμα αὐτὸ ἐπανήρχοντο ὅποτε τοὺς ἐδίδετο ἡ εὐκαιρία, προκειμένου νὰ τονίσουν τὸ ἀνεπίτρεπτο τῆς ἀποδοχῆς τοῦ Νέου Παπικοῦ Ἡμερολογίου στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Ἔχουμε ὑπ' ὄψιν μας, γιὰ παράδειγμα, τὸ Ἡμερολόγιον Τοίχου τοῦ ἔτους 1963, ἐκδόσεως τῶν Γραφείων τῆς Ἐκκλησίας μας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖο περιέχει καθημερινὰ μικρὰ κείμενα, συνήθως σὲ συνέχειες. Αὐτὰ εἶναι γραμμένα πρωτοτύπως, γιὰ τὴν συγκεκριμένη ἐκδοση, καὶ δὲν ἀποτελοῦν ἀντιγραφή ἀπὸ κείμενα ἄλλων, ἀκόμη καὶ Ἁγίων Πατέρων, ὅπως γίνεται συνήθως στὶς περιπτώσεις αὐτές.

Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ 1962, ὑπεύθυνος στὴν ὑπηρεσία τῶν Γραφείων καὶ Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας ἦταν ὁ ἐκ Βόλου Σεβ/τος Ἐπίσκοπος Μαγνησίας Χρυσόστομος Νασλίμης. Ἀπὸ δὲ τὴν ἔκφραση καὶ τὴν πλοκῆ τοῦ λόγου καὶ τῆς θεματολογίας τῶν κειμένων τοῦ Ἡμερολογίου, εἶναι εὐδιάκριτο ὅτι ἀποτελοῦν προϊόντα τῆς γραφίδος του.

Τρία θέματα ποὺ ξεχωρίζουν εἶναι γιὰ τὴν Νηστεία τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς (φύλλα ἀπὸ 12 ἕως 28 Φεβρουαρίου), γιὰ τὴν Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ὅπου βρίσκει τὴν εὐκαιρία νὰ στηλιτεύσει καταλλήλως τὴν Ἡμερολογιακὴ Καινοτομία (φύλλα ἀπὸ 28 Μαΐου ἕως 4 Ἰουλίου), καὶ ἐπίσης γιὰ τὶς Διαχριστιανικὲς σχέσεις στὰ πλαίσια τοῦ κατακρίτου Οἰκουμενισμοῦ, ποὺ τότε πλέον ἄρχισε νὰ δεικνύει τὸ ἀληθινὸ πρόσωπό του καὶ τὴν ἀποστατικὴ φύση του (φύλλα ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου ἕως 6 Δεκεμβρίου) [παρουσίαση περὶ τούτου στὸν πρὸς ἐκδοση Τόμο Β' τοῦ ἔργου γιὰ τὸν Μακαριστὸ Ἐπίσκοπο Μαγνησίας Χρυσόστομο Νασλίμη].

Θὰ παραθέσουμε ἐδῶ τὰ γραφόμενα περὶ τῆς Νηστείας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, πρὸς ἐνίσχυσίν μας, ὅπως καὶ ἐπίκρισιν τῶν κατακρίτων Καινοτόμων Νεοημερολογιτῶν-Οἰκουμενιστῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπιμένουν στὴν διαστρέβλωση ποὺ ἐπέφεραν ἐναντι καὶ τῆς ὀφειλομένης τιμῆς καὶ ὑπακοῆς στοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους. Εἶθε νὰ συνέλθουν καὶ νὰ ἐξέλθουν ἐν μετανοίᾳ ἀπὸ τὴν θλιβερῆ ἀποστατικὴ σύγχυση στὴν ὁποία περιέπεσαν.

Ἡ δὲ Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος νὰ διαφυλάττει πάντας τοὺς Γνησίους Ὁρθοδόξους καὶ ἡ εὐλογία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων νὰ τοὺς ἐνισχύει, ὥστε νὰ παραμείνουμε πιστοὶ ἄχρι τέλους στὴν παραδοθεῖσα Πίστις καὶ εὐσέβεια καὶ νὰ τύχουμε τοῦ Ἐλέους τοῦ Παναγίου Θεοῦ ἡμῶν!

Τὸ κείμενον:

Τὴν ἱερὰν Νηστείαν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων λεγομένην ἔχουσι νομοθετήσῃ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι Ἅγιοι Ἀπόστολοι, οὕτω λέγοντες εἰς τὸ Πέμπτον Βιβλίον (Κεφάλ. Κ' 5) τῶν Διαταγῶν αὐτῶν: «Μετὰ τὸ ἐορτάσαι ὑμᾶς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστήν, ἐορτάσατε (ἢτοι καταλύσατε) μίαν ἐβδομάδα, καὶ μετ' ἐκείνην νηστεύσατε. Δίκαιον γὰρ εὐφρανθῆναι ἐπὶ τῇ ἐκ Θεοῦ δωρεᾷ, καὶ νηστεῦσαι μετὰ τὴν ἄνεσιν. Καὶ γὰρ καὶ Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας ἐνήστευσαν τεσσαράκοντα ἡμέρας· καὶ Δανιὴλ τρεῖς ἐβδομάδας ἡμερῶν ἄρτον ἐπιθυμιῶν οὐκ ἔφαγε, καὶ κρέας καὶ οἶνος οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ... Μετὰ δὲ τὴν νηστείαν ταύτην, πᾶσαν Τετράδα καὶ

πᾶσαν Παρασκευὴν νηστεύειν προστάσσομεν».

Οὕτω δὲ ἐχόντων τῶν πραγμάτων, καὶ αὐτῶν τῶν ἰδίων Ἀποστόλων διατασσόντων τὴν ἱερὰν ταύτην Νηστείαν, εἶναι ἀπορίας ἄξιον πῶς ἐτόλμησαν καὶ τολμῶσι μερικοὶ ἀσυνείδητοι καὶ μᾶλλον ἀθεόφοβοι καὶ Κληρικοὶ μάλιστα, νὰ λέγωσιν ὅτι: τὴν Νηστείαν αὐτὴν ἐνομοθέτησαν οἱ Μπακάληδες τοῦ Φαναρίου, διὰ νὰ ἐξοδεύσωσι τοὺς ταραμάδες καὶ τὰ χαβιάρια!

Καὶ αὕτη εἶναι ἡ κατὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος βλασφημία, ἥτις «οὐκ ἀφεθήσεται οὔτε ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι», ὡς εἶπεν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν τῷ ἱερῷ Εὐαγγελίῳ (Μαθ. ιβ' 31). Διότι τὸ

πίπτει (ἐν πλάνῃ ἢ ἐν ἀμαρτίᾳ) εἶναι ἀνθρώπινον· τὸ δὲ ἐμμένειν ἐν τῇ πτώσει εἶναι δαιμονικόν, ὡς εἶπε τις ἐκ τῶν μεγάλων Ἁγίων Πατέρων.

Τὸ δὲ κακὸν εἰρωνεύεσθαι καὶ διακωμωδεῖσθαι τὰ Θεῖα, εἶναι τελείως ἀχαρακτήριστον· διὸ καὶ εἶπε τις τῶν Ἁγίων: «*Ἀρχαῖος οὗτος τῷ Θεῷ μαχομένων σκοπός, μὴ μόνον ἀπιστεῖν ἔργοις τοῖς Θεϊκοῖς, ἀλλὰ πειρᾶσθαι ὑπὸ τῆς οἰκείας φαυλότητος, φαύλην ὑποψίαν τῶν ἀνωμήτων παρασκευάζειν*».

Τῆς Νηστείας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἀρχὴν ποιῆσθαι μετὰ τὴν Ἑβδομάδα τῆς Πεντηκοστῆς, διέταξαν οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι· τὴν δὲ διάρκειαν καὶ λῆξιν αὐτῆς διέταξε μεταγενεστέρως ἡ Ἁγία Ἐκκλησία ἡμῶν, ὥστε νὰ λήγῃ αὕτη εἰς τὴν ἡμέραν τῆς Μνήμης αὐτῶν, ἤτοι τὴν 29ην Ἰουνίου. Ἐπειδὴ ὁμως ἡ ἁγία Πεντηκοστὴ ἔχει τὴν ἐξάρτησιν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ ἁγίου Πάσχα· τοῦτο δὲ κυμαίνεται ἀπὸ 22 Μαρτίου μέχρι 25 Ἀπριλίου, κατὰ τὸν 7ον Ἀποστολικὸν Κανόνα, καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς Πρώτης ἁγίας Οἰκουμενικῆς Συνόδου, διὰ τοῦτο καὶ ἡ διάρκεια τῆς Νηστείας ταύτης κυμαίνεται ἀπὸ ἡμέρας 42 (ὅταν τὸ Πάσχα συμπέσῃ τὴν 22αν Μαρτίου) μέχρι ἡμέρας 8 (ὅταν τὸ Πάσχα συμπέσῃ τὴν 25ην Ἀπριλίου)· διότι 35 εἶναι τὰ Πασχάλια.

Οἱ ἀκολουθήσαντες ὁμως καὶ ἐκκλησιαστικῶς τὸ Νέον λεγόμενον Γρηγοριανὸν Ἡμερολόγιον, κολοβώνουσι κατὰ 13 ἡμέρας τὴν ἱερὰν ταύτην Νηστείαν, πολλάκις δὲ καὶ καταργοῦσι τελείως αὐτήν, ὅταν τὸ Πάσχα συμπέσῃ νὰ γίνῃ ὄψιμον, καὶ ἡ Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων -μετὰ τὴν ὁποῖαν ἀρχίζει ἡ Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων- συμπίπτῃ μετὰ τὴν Μνήμην αὐτῶν, φθάνουσα καὶ μέχρι 3 Ἰουλίου κατὰ τὸ Παπολατινικὸν Ἡμερολόγιον!

Καὶ ὁμως ἡ ἐν Γάγγρα ἁγία Σύνοδος διὰ τοῦ 19ου Κανόνος αὐτῆς ἀναθεματίζει τοὺς καταλύοντας τὰς παραδεδομένας εἰς τὸ κοινὸν καὶ φυλασσομένας ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἱερὰς Νηστείας· πόσων δὲ ἀναθεμάτων εἶναι ἔνοχοι καὶ ὑπεύθυνοι οἱ καὶ τελείως καταργοῦντες τὰς Νηστείας αὐτὰς -ὅπως κάμνουν οἱ Νεοημερολογῖται- ἅς σκεφθῆ καὶ ἅς κρίνῃ ἕκαστος.

Καὶ ὁμως, τὴν συνέπειαν ταύτην, καθὼς καὶ τὴν διάσπασιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἑνότητος -ἡ ὁποία ἀποτελεῖ Δόγμα Πίστεως, κατὰ τὸ ἕνατον ἄρθρον τοῦ

ἱερωτάτου Συμβόλου τῆς Πίστεως- δὲν ἐσκέφθησαν καὶ δὲν σκέπτονται δυστυχῶς ἀκόμη οἱ δημιουργήσαντες τὸ κακὸν τοῦτο, ὁπόθεν ἐσχίσθη ἡ Μία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, διηρέθησαν αἱ οἰκογένειαι κ.λπ.

Λέγει δὲ ὁ μέγας Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος (Ὁμιλ. ια' εἰς τὴν πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολὴν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου), ὅτι: «*Εἶπεν ἓνας Ἅγιος ἄνθρωπος, ὅτι οὐδὲ αἷμα μαρτυρίου ἠμπορεῖ νὰ ἐξαλείψῃ τὴν ἀμαρτίαν τοῦ χωρισμοῦ καὶ τῆς διαιρέσεως τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ ὅτι τὸ νὰ σχίσῃ τινὰς τὴν Ἐκκλησίαν εἶναι χειρότερον κακόν, ἀπὸ τὸ νὰ πέσῃ εἰς αἵρεσιν*».

Γράφει δὲ καὶ ὁ Ἅγιος Διονύσιος ὁ Ἀλεξανδρείας καὶ Ὁμολογητὴς ἐν τῇ πρὸς Ναυάτον Ἐπίσκοπον Ἐπιστολῇ, ὅτι: «*Πρέπει νὰ πάθῃ τινὰς ὅ,τι κακὸν καὶ ἄν ἦναι, μόνον νὰ μὴ σχίσῃ τὴν Ἐκκλησίαν· καὶ ὅτι εἶναι ἐνδοξότερον τὸ μαρτύριον, ὅπου ἤθελεν ὑπομείνῃ τινὰς διὰ νὰ μὴ σχίσῃ τὴν Ἐκκλησίαν, παρὰ τὸ μαρτύριον ὅπου ἤθελεν ὑπομείνῃ διὰ νὰ μὴν εἰδωλολατρεύσῃ. Διότι εἰς μὲν τὸ ὑπὲρ τοῦ μὴ εἰδωλολατρήσαι μαρτύριον, διὰ τὴν ὀφέλειαν τῆς ἰδικῆς του ψυχῆς μαρτυρεῖ ὁ μαρτυρῶν· εἰς δὲ τὸ ὑπὲρ τοῦ μὴ σχίσαι τὴν Ἐκκλησίαν μαρτύριον, διὰ τὴν ὀφέλειαν καὶ ἔνωσιν ὅλης τῆς Ἐκκλησίας μαρτυρεῖ» (Ἱερ. Πηδάλιον, ὑποσημείωσις εἰς τὸν 31ον Κανόνα τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων).*

Ὅτι δὲ ἡ εἰσαγωγὴ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἡ ὑπ' αὐτῆς παραδοχὴ τοῦ Νέου Παπικοῦ Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου εἶναι Σχίσμα Ἐκκλησιαστικόν, ἀπεδείχθη περιτράνω δι' ὅσων ἐλέχθησαν καὶ ἐγράφησαν δημοσιευθέντα ἀπὸ τοῦ 1924 μέχρι σήμερον, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ ἀνεύρωσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι...

Ἐπιλογικά:

Ἐν συνεχείᾳ δέ, ὁ συγγραφέας τοῦ παρόντος κειμένου εἰς ἀπόδειξιν ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν ἀποδοχὴν τοῦ Νέου Ἡμερολογίου κατέστη σχισματικὴ ἐπικαλεῖται τὴν μαρτυρίαν τῆς Ἐπιτροπῆς, τὴν ὁποῖα διόρισε ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος ἀρχὰς τοῦ 1923, προκειμένου νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα τῆς μεταβολῆς τοῦ Ἡμερολογίου καὶ ἀπὸ ἐκκλησιαστικῆς ἀπόψεως.

Ἡ δὲ Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἀπὸ Νομομαθεῖς καὶ Κανονολόγους, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸν τότε Ἀρχ/τη Χρυσόστομο Παπαδόπουλο, τὸν μετέπειτα Ἀρχιεπίσκοπο ποὺ ἐπέβαλε τὴν Καινοτομία, ἀπεφάνθη σὲ Ἐκθεσὴ τῆς πρὸς τὸ Ὑπουργικὸ Συμβούλιον ὅτι, ἐπειδὴ οἱ Ὁρθόδοξοι Ἀυτοκέφαλοι Ἐκκλησίαις ἄν καὶ ἀνεξάρτητες ἔσωτε-

ρικῶς, εἶναι ὅμως στενὰ συνδεδεμένες μεταξύ τους μὲ πνευματικὴ ἐνότητα καὶ ἀποτελοῦν μία καὶ μόνη Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, δὲν μπορεῖ κάποια ἀπὸ αὐτὲς νὰ χωρισθεῖ ἀπὸ τὶς ὑπόλοιπες χωρὶς νὰ καταστεῖ σχισματικὴ ἔναντι τῶν ἄλλων. Καὶ ἔτσι τάχθηκε ὑπὲρ διατηρήσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου γιὰ τὶς θρησκευτικὲς ἐορτὲς καὶ τὰ τῆς Ἐκκλησίας ἐν γένει.

Βάσει δὲ τῆς Ἐκθέσεως αὐτῆς, ἐκδόθηκε Βασιλικὸ Διάταγμα στὶς 18.1.1923 εἰσαγωγῆς στὴν Πολιτεία τοῦ νέου ἡμερολογίου καὶ διατηρήσεως στὴν Ἐκκλησία τοῦ Παλαιοῦ. Ἄρα, βάσει καὶ τοῦ Νόμου τοῦ Κράτους ὅσοι ἀκολούθησαν τὸ Νέο Ἡμερολόγιο βρίσκονται σὲ παρανομία καὶ ἀντικανονικότητα.

Γίνεται δὲ καὶ ὑπενθύμιση τῶν ἀποφάσεων τῶν τριῶν Πανορθοδόξων Συνόδων τῆς Κωνσταντινουπόλεως (1583, 1587 καὶ 1593), «διὰ τῶν ὁποίων κατεδικάσθη δι' ἀφορισμῶν καὶ ἀναθεμάτων ἡ μεταβολὴ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου καὶ ἡ ἀντικατάστασις διὰ τοῦ Γρηγοριανοῦ».

Ἀκόμη, γίνεται ἐπίκληση καὶ τῆς ἐπισήμου ἀναγνωρίσεως τῶν δικαίων τῶν Παλαιοημερολογιτῶν ἀπὸ τὴν Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν συνεδρίαση τῆς 22.1.1931, σύμφωνα μὲ ὅσα εἶπε ὁ τότε Πρωθυπουργὸς Ἑλ. Βενιζέλος καὶ συνεφώνησαν καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν λοιπῶν κομμάτων.

Ἡ ἐπελθοῦσα ἐκ τούτου χαλαρότης τῶν μέτρων κατὰ τῶν Παλαιοημερολογιτῶν ἔδωσε τὴν εὐκαιρία στοὺς Ἀρχιερεῖς Δημητριάδος Γερμανό, Πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομο καὶ Ζακύνθου Χρυσόστομο νὰ ἀναλάβουν τὴν διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας τῶν Παλαιοημερολογιτῶν τὸν Μάϊο τοῦ 1935. «Χειροτονήσαντες δὲ οὗτοι καὶ ἐτέρους τέσσαρας Ἀρχιερεῖς, ἀπήρτησαν πλήρη Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς Ἑλλάδος».

Ὅμως, συνεχίζει ὁ συγγραφέας, τὸ φιλελεύθερο ἐκεῖνο παλαιότερο πνεῦμα δὲν μιμήθηκε ὁ υἱὸς τοῦ Ἑλ. Βενιζέλου Σοφοκλῆς Βενιζέλος, ὁ ὁποῖος κυβερνῶν τὴν Ἑλλάδα μὲ συναρχηγὸ τὸν Γεώργ. Παπανδρέου ὑπέγραψε τὴν ἐπαίσχυντη κατὰ τῶν Παλαιοημερολογιτῶν ἐκείνη ὑπουργικὴ πράξις 45/1951, «χαριζόμενος εἰς τὸν τότε Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν, ἀπὸ Ἰωαννίνων, Σπυρίδωνα Βλάχον, ἰσχύουσας εἰσέτι [1963] πρὸς ὄνειδος αὐτῶν».

Τὰ ὅσα δεινὰ προεκλήθησαν ἐξ αἰτίας τῆς αὐθαιρέτου καὶ ἀντικανονικῆς αὐτῆς Ἡμερολογιακῆς Μεταρρυθμίσεως, τῆς ἀπαρχῆς τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, τόσον ἐκκλησιαστικῶς ὅσον καὶ ἐθνικῶς, τονίζουμε ἐμεῖς τώρα, εἶναι ἀναρίθμητα, βαρύντατα καὶ ἐπώδυνα. Τὴν κύρια εὐθύνη ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἔχουν ὅσοι προέβησαν σὲ αὐτὴ τὴν ἀπόσχιση καὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἀναμένεται ἀκόμη ἡ διόρθωση τῶν ἐσφαλμένων καὶ ἡ μετάνοια ἐπὶ τῶν ἐπταισμένων. Ἡ μέχρι σήμερον ἀμετανόητη ἀγνόηση τῶν εὐθυνῶν τους καὶ μάλιστα ἡ ἄδικη ἐπίρριψη αὐτῶν στοὺς Γνησίους Ὁρθοδόξους (!), καθιστᾷ τούτους ἀναπολογητοὺς.

Ἐμμένοντες ἐπὶ τοῦ στερεοῦ θεμελίου τῆς Ἀποστολικῆς Πίστεως καὶ Παραδόσεως δὲν θὰ παύσουμε νὰ ἀναφωνοῦμε τὸ «Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου», πρὸς διαφύλαξιν τῆς Πατρῶας Παρακαταθήκης καὶ Κληρονομίας, ἕως ὅτου ὁ Κύριος, ὁ Δίκαιος Κριτὴς μέλλει ἀπαιτῆσθαι αὐτὴν καὶ ἀποδοῦσαι ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ!

Ὁ Χριστὸς μας στοὺς Μαθητὲς Του γιὰ τὴν Ἀγάπη

«Καθὼς ἠγάπησέ με ὁ Πατὴρ, καὶ γὼ ἠγάπησα ὑμᾶς· μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ· ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου· καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολάς τοῦ Πατρὸς μου τητήρηκα, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ» (Ἰωάν. ιε' 9-10)

(Ὅπως μὲ ἀγάπησε ὁ Πατέρας καὶ ἐγὼ ἀγάπησα ἐσᾶς. Μείνετε στὴν ἀγάπη μου. Ἐὰν τηρήσετε τὶς ἐντολές μου, θὰ μείνετε στὴν ἀγάπη μου, ὅπως ἐγὼ τήρησα τὶς ἐντολές τοῦ Πατέρα μου καὶ μένω στὴν ἀγάπη του)

Ἐξήγησις (σὲ γλωσσικὴ ἀπλοποίηση) Ἁγίου Θεοφυλάκτου Ἀχρῖδος :

Προτρέπει τοὺς Μαθητὲς καὶ τοὺς παρακινεῖ νὰ ἔχουν θάρρος, λέγοντάς τους ὅτι τοὺς ἀγαπᾷ. Ἔτσι σᾶς ἀγάπησα, τοὺς λέγει, ὅπως ὁ Πατέρας ἐμένα· αὐτὸ τὸ εἶπε κατὰ τὸ ἀνθρώπινο. Μείνετε λοιπὸν στὴν ἀγάπη μου· διότι αὐτὸ ἐπαφίεται στὴν δική σας πρόθεση· ἐπειδὴ ἀκούγοντας ὅτι σᾶς ἀγάπησα, μήπως δείξετε ἐπανάπαυση; Ὁχι, ἀλλὰ φροντίστε νὰ μείνετε στὴν ἀγάπη μου. Καὶ μετὰ τοὺς διδάσκει πῶς μποροῦν νὰ μείνουν στὴν ἀγάπη του· ἂν φυλάξουν, τοὺς λέγει, τὶς ἐντολές του· διότι μόνον ὁποῖος φυλάγει τὶς ἐντολές του, ἐκεῖνος εἶναι πού τὸν ἀγαπᾷ. Μὲ ὅλα αὐτὰ ἀποδεικνύει ὅτι μόνον τότε θὰ εἶναι σὲ ἀσφάλεια καὶ σὲ σιγουριά, ὅταν δείξουν καθαρὴ/ἄμπετη πολιτεία. «Ὅπως ἐγὼ τήρησα τὶς ἐντολές τοῦ Πατέρα μου, δηλαδή τὶς φύλαξα, καὶ μένω στὴν ἀγάπη του». Καὶ αὐτὸ βέβαια τὸ λέει συγκαταβατικά, λόγω τῆς ἀδυναμίας τους· διότι δὲν ἦταν ὑποταγμένος στὶς ἐντολές αὐτὸς πού ἦταν νομοθέτης πάντων, ὥστε δῆθεν νὰ μὴν μπορεῖ νὰ ζήσει χωρὶς τὶς πατρικὲς ἐντολές, ἐπειδὴ αὐτὸ εἶναι πάρα πολὺ λανθασμένο νὰ τὸ ἐννοήσει κανεὶς ἔτσι. Ἀλλὰ ἐπειδὴ τοὺς ἔλεγε ὅτι «σᾶς ἀγαπῶ», ὅμως ἔπειτα ἐπρόκειτο νὰ περιπέσουν σὲ θλίψεις, γιὰ νὰ μὴν σκανδαλισθοῦν τοὺς τὸ εἶπε, ὅτι δῆθεν ἡ ἀγάπη του δὲν τοὺς βοηθεῖ σὲ τίποτε. Τοὺς λέγει, δηλαδή, «μὴ συγχύζεσθε γι' αὐτὸ, διότι καὶ ἐμένα μὲ ἀγαπᾷ ὁ Πατέρας, ὅμως νὰ ὅτι μὲ παραδίνει σὲ θάνατο γιὰ τὴν σωτηρία τοῦ κόσμου. Ὅπως λοιπὸν δὲν λιγοστεύει ἡ ἀγάπη τοῦ Πατέρα σὲ ἐμένα ἀπὸ τὸ Πάθος μου, ἔτσι δὲν θὰ ἀγαπηθεῖτε καὶ σεῖς λιγότερο ἀπὸ ἐμένα, ἂν καὶ πρόκειται νὰ περιπέσετε ἀκόμη καὶ σὲ θλίψεις καὶ δοκιμασίες».

ΣΥΝΟΔΙΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Άνακοίνωσις Ἀποφάσεων Ἱερᾶς Συνόδου 9ης / 22ας Μαΐου 2020

Τὴν Παρασκευὴν, 9ην / 22αν Μαΐου τοῦ ἔτους 2020, συνήλθεν εἰς δεκάτην τετάρτην (τακτικὴν) Συνεδρίαν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου καὶ τῆ συμμετοχῆ ἑτέρων ἑννέα Ἀρχιερέων ἐξ Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, μέσῳ τηλεδιασκέψεως καὶ συνεζήτησε καὶ ἀπεφάσισεν ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:

1. Ἐγένετο ἡ ἀποτίμησις τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας.
2. Συνεζητήθη ἔκκρεμοῦσα αἴτησις ὁμαδικῆς προσχωρήσεως Χριστιανικῆς κοινότητος εἰς μωαμεθανικὴν χώραν καὶ ἀπεφασίσθη ἡ ἀκρόασις τῶν ἡγετῶν αὐτῆς πρὸς διακρίβωσιν πλήρους ἀποδοχῆς τῆς γνησίας Ὁρθοδόξου Πίστεως, μόλις τοῦτο καταστῆ ἐφικτόν.
3. Ἀπεφασίσθη ἡ προσφυγὴ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν εἰς τὴν Δικαιοσύνην πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν συκοφαντιῶν κατ' αὐτῆς τῶν διασπειρομένων εἰς τὸ διαδίκτυον.
4. Ἐξετέθη ἡ πορεία τῶν ἐν ἐξελίξει νομικῶν - δικαστικῶν υποθέσεων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ τὸ ζήτημα τῆς συμπεριλήψεως καὶ τῶν ὑπολοίπων Κληρικῶν ἡμῶν εἰς τὰ σχετικὰ Μητρώα τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Ὀρθοπεδικῶν, προκειμένου νὰ ἐγγράφωσιν ἀπὸ τὰς ληξιαρχικὰς ὑπηρεσίας τὰ ὑπ' αὐτῶν τελούμενα ἱερὰ Μυστήρια.
5. Ἐγένετο ἀνασκόπησις τῆς διαμορφωθείσης καταστάσεως εἰς τὰς κατὰ τόπους Ἐκκλ. Ἐπαρχίας ἕνεκα τῆς πανδημίας τοῦ Κορωνοϊοῦ. Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν χρονικὸν

διάστημα ἀπὸ τῆς ἐνάξεως τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν, ἂν καὶ ἀντεμετώπισεν ποικιλοτρόπους δυσκολίας κατὰ τόπους, πάντως οὐδέποτε ἔπαυσε τὴν θεῖαν Λειτουργίαν καὶ τὴν μετάδοσιν τῶν θεῶν Μυστηρίων. Ὅπου ἐπικρατεῖ ἀκόμη (κυρίως εἰς τὰ κράτη τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀμερικῆς) ἡ πλήρης ἀπαγόρευσις τῶν δημοσίων θρησκευτικῶν τελετῶν, οἱ Ἱερεῖς λειτουργοῦν κατ' οἶκον, φροντίζοντες παραλλήλως τὴν μυστηριακὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν πιστῶν. Ἐν Ἑλλάδι, μερικῶς δὲ ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν Αὐστραλίᾳ, ἔχει ἀρχίσει ἡ σταδιακὴ ἐπαναφορὰ εἰς τὴν κανονικότητα.

6. Συνεζητήθησαν οἱ διάφοροι ἐγειρόμενοι προβληματισμοὶ διὰ τοὺς ἐπικειμένους ἰατρικοὺς ἐμβολιασμοὺς καὶ ἀπεφασίσθη ἡ περαιτέρω διερεύνησις τοῦ θέματος.
7. Ἠσχολήθη μετὰ διοικητικῶν ζητημάτων Ἐπαρχιῶν τοῦ Ἐξωτερικοῦ.
8. Ἐγένετο ἐπιβεβαίωσις τοῦ χαρακτηρισμοῦ τῆς ἀπὸ 06-10-2018 (ν.ῆ.) γνωμοδοτήσεως τοῦ κ. Κ. Κυριαζοπούλου ἐναντίον ἡμῶν ὡς περιεχούσης αἰρετικωτάτας καινοφανεῖς ἰδέας, ὅπως ἀναφέρει ἡ ἀπὸ 09/22-03-2019 Ἀνακοίνωσις τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, πρὸς τονισμὸν ὅτι πάντες οἱ ἔχοντες δημοσίως ἐκφράσει τὴν συμφωνίαν τῶν μετ' αὐτῆς, ἔχουν ἤδη ἐκπέσει ἐκ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν διὰ τῆς ἐκουσίου ταύτης αὐτο-αποκοπῆς τῶν ἐκ τῆς ἀγίας Ἐνότητός της.
9. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐνημερώθη ἐπίσης διὰ τὰς πρὸς αὐτὴν ἀποσταλείσας ἐπιστολάς.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

Άνακοίνωσις Ἀποφάσεων Ἱερᾶς Συνόδου 3ης / 16ης Ἰουνίου 2020

Τὴν Τρίτην, 3ην / 16ην τοῦ μηνὸς Ἰουνίου τοῦ ἔτους 2020, εἰς τὴν Αἶθουσαν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ «Ρόδον τὸ Ἀμάραντον» (Γαλαξειδίου 14, Πειραιεύς), συνήλθεν εἰς δεκάτην πέμπτην (τακτικὴν) Συνεδρίαν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου καὶ συνεζήτησε καὶ ἀπεφάσισεν ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:

1. Ὡς πρὸς τὴν ἀποφασισθεῖσαν διοργάνωσιν τῆς Συνοδικῆς Ἐκδηλώσεως διὰ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον, ἐκρίθη κατάλληλος ἡ μεταφορὰ αὐτῆς -ἕνεκα τῶν νέων δεδομένων- εἰς εὐρυχωρότερον Ἱερὸν Ναὸν, ἧτοι εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Ἀθανασίου Νέας Φιλαδελφείας. Κατὰ τὰ ἄλλα, ἰσχύουν τὰ ἀποφασισθέντα ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου.
2. Ἐγένετο ἐνημέρωσις περὶ τῆς πορείας τῶν νομικῶν υποθέσεων, τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν καὶ ἐδόθησαν σχετικαὶ κατευθύνσεις πρὸς τὸν Σεβασμ. Δημητριάδος διὰ τὰς περαιτέρω κινήσεις.
3. Συνεζητήθη ἡ ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου

Λούνης ἀποκήρυξις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἕνεκα ἀρνήσεως χορηγήσεως εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν αὐτοῦ καθεστώτος εὐρείας Αὐτονομίας / Αὐτοκεφαλίας. Ἀπεφασίσθη ἡ παραπομπὴ τοῦ Σεβασμ. Λούνης εἰς τὸ ἀρμόδιον Συνοδικὸν Δικαστήριον, ἡ μέχρι τῆς ἐκδικάσεως τῆς υποθέσεως ἔκπτωσις αὐτοῦ ἐκ τῆς Καθέδρας τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Λούνης καὶ Ἰταλίας καὶ ἡ ἀποστολὴ ἐνημερωτικῆς Ἐγκυκλίου πρὸς τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ Κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς περὶ τῆς θλιβερᾶς ταύτης καταστάσεως.

4. Ἀπεφασίσθη ἡ ἀποστολὴ Ὑπομνήματος πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἐμπεριέχουσα ἀποτίμησιν τῶν κυβερνητικῶν μέτρων ἕνεκα τῆς πανδημίας τοῦ κορωνοϊοῦ, τὰ ὁποῖα εἶχον ἐπίπτωσιν εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ζωὴν, προκειμένου νὰ ἀποφευχθῆ ἡ ἐπανάληψις ἐσφαλμένων ρυθμίσεων εἰς ἐνδεχομένην ἀναζωπύρωσιν τῆς πανδημίας μελλοντικῶς.
5. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἡσχολήθη καὶ μετ' ἕτερα ζητήματα τρεχούσης φύσεως.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ 12/25-05-2020

Ἀπάντηση σὲ συκοφαντικό, ψευδὲς καὶ παράλογο ἄρθρογράφημα

Τὴν 07/20-05-2020 σὸν ἰστοχώρο «ΕΚΚΛΗΣΙΑ ONLINE» ἐμφανίσθηκε μία ἀνάρτηση μὲ τίτλο: «Ἐκκλησία ΓΟΧ: Οἱ δῆθεν «πατριῶτες» δηλώνουν τώρα αἰρετικοὶ γιὰ νὰ ἀποκομίσουν ὀφέλη». Ὁ τίτλος ἐμφανίζεται μὲ φόντο φωτογραφία τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, ὥστε δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὸ δημοσίευμα ἀναφέρεται σὴν Ἐκκλησία μας. Συντάκτης τοῦ ἄρθρου ἀναφέρεται κάποιος κύριος, ὁ ὁποῖος δὲν παραλείπει νὰ ἀναφέρει δίπλα σὸ ὄνομα καὶ τὶς ιδιότητές του: «Θεολόγος – Κοινωνιολόγος καὶ ... Ἄρθρογράφος(!)». Αὐτὸς λοιπὸν ὁ κ. ἄρθρογράφος, ἄρθρογράφησε ἀρθρώνοντας λόγο συκοφαντίας, ψεύδους καὶ παραλογισμοῦ.

Συκοφαντίας, διότι μᾶς κατηγορεῖ ὅτι δηλώνουμε αἰρετικοί, γιὰ νὰ ἀποκομίσουμε ὀφέλη, δίκως νὰ ἀναφέρει στοιχεῖα γιὰ τὸ πότε, ποῦ καὶ πῶς ἐμεῖς ἔχουμε κάνει μία τέτοια δήλωση, διότι ἀπλούστατα δὲν ὑπάρχει.

Ψεύδους, διότι ἐνῶ ἀναφέρει σὸ τέλος τοῦ ἄρθρου του: «Γιὰ τοῦ λόγου τὸ ἀληθὲς παραθέτουμε τὰ σχετικά ἐδάφια τοῦ Νόμου», ἀντὶ γιὰ ἐδάφια τοῦ Νόμου, παραθέτει 2 φωτογραφικὰ στιγμιότυπα ἀπὸ τὴν 80σέλιδη γνωμοδότηση τοῦ νεοημερολογίτου Καθηγητοῦ κ. Κυριάκου Κυριαζοπούλου! Τὸ ὄνομα ἀρχείου nea_gnomo4301_1.pdf, τὸ ὁποῖο διακρίνεται ἐμφανῶς στὰ δύο φωτογραφικὰ στιγμιότυπα, ἀποκαλύπτει τὴν προέλευσή του, διότι μὲ αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ ὄνομα ἔχει ἀναρτηθεῖ ἡ γνωμοδότηση αὐτὴ σὸν ἰστότοπο ὁμάδος πρώων μελῶν τῆς Ἐκκλησίας μας σὸν Βόλο, οἱ ὁποῖοι -κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ κ. Κυριαζοπούλου, τὴν ὁποῖαν ἐπίσης δημοσιεύουν- δηλώνουν ἐγγράφως ὅτι ἔχουν συστήσει «διακεκριμένη γνωστὴ θρησκεία, κατὰ τὸ ἄρθρ. 13 τοῦ Συντάγματος». Πλήρεις ἀπαντήσεις γιὰ τὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται σὴν γνωμοδότηση τοῦ κ. Κυριαζοπούλου, μπορεῖ κανεὶς νὰ βρεῖ σὸ ἐκδοθὲν ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδό μας τεῦχος μὲ τίτλο: «Ὁ Νόμος 4301/2014 γιὰ

τὴν νομικὴ μορφή τῶν Θρησκευτικῶν Κοινοτήτων σὴν Ἑλλάδα», Ἀθῆναι 2019, σ.σ. 90, τὸ ὁποῖο εἶναι διαθέσιμο καὶ σὲ ἠλεκτρονικὴ μορφή σὴν ἐπίσημη Ἱστοσελίδα αὐτῆς. Ἡ γνωμοδότηση αὐτὴ τοῦ κ. Κυριαζοπούλου, ὅπως ἔχει ἤδη γνωστοποιήσει ἡ Ἐκκλησία μας μὲ ἐπίσημη Ἀνακοίνωσή της ἀπὸ 09/22-03-2019, διαπιστώθηκε ὅτι περιέχει αἰρετικότητες καινοφανεῖς ιδέες.

Παραλογισμοῦ, διότι ἀφ' ἑνός, δὲν ἔχει καμία ἔννοια λογικῆς ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι ἡ πρόσκτηση τῆς ιδιότητος τοῦ αἰρετικοῦ προσδίδει ὁποιαδήποτε οἰκονομικὰ ἢ ἄλλα ὀφέλη μέσα σὸ Ἑλληνικὸ Κράτος (ἢ καὶ σὲ ὁποιοδήποτε Κράτος τοῦ κόσμου), ἀφ' ἑτέρου δὲν ὑφίσταται κἂν τρόπος προσκτίσεως μιᾶς τέτοιας ιδιότητος σὸ νομικὸ μας σύστημα.

Ὁ συκοφαντῶν, ψευδολογῶν καὶ παραλογιζόμενος ἄρθρογράφος θεωρεῖ ὅτι ἔχουμε «θέσει ἑαυτοὺς σὲ χειρότερη μοῖρα καὶ ἀπὸ αἴρεση» ἔτσι ὥστε νὰ εἰσπράξουμε κονδύλια ἀπὸ τὸ Κράτος, «τὸ ὁποῖο τάχα καταγγέλλουμε μετὰ βδελυγμίας!» Ταυτοχρόνως, κατακρίνει τὴ στάση τῆς Ἐκκλησίας μας κατὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ μᾶς κατηγορεῖ ὅτι ἀδίκως κατηγοροῦμε τὴν ἐπίσημη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος (σὴν ὁποία προφανῶς ἀνήκει) καὶ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο γιὰ τὴν ὑποστήριξή τους τοῦ Οἰκουμενισμοῦ κ.λπ.. Ἄν ὁ ἄρθρογράφος ἔχει ἐπιχειρήματα περὶ τοῦ ἀντιθέτου, ὅτι δηλαδὴ ἡ ἐπίσημη νεοημερολογικὴ ἐκκλησία ἢ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο δὲν ὑποστηρίζουν ἢ ἐφαρμόζουν τὸν Οἰκουμενισμό, ἄς τὰ παραθέσει. Ἄντ' αὐτοῦ κατηγορεῖ ἐμᾶς μὲ τὰ προηγούμενα παράλογα ρήματα.

Δηλώνεται δὲ ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας πρόκειται νὰ στραφεῖ νομικὰ ἐναντίον τοῦ ἄρθρογράφου καὶ ὄλων τῶν ἰστοχώρων / ἱστολογίων ποῦ φιλοξενοῦν καὶ ἀναδημοσιεύουν τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρο, γιὰ τὴν προστασία της ἀπὸ αὐτὴ τὴν συκοφαντικὴ δυσφήμισή της.

Ἐκ τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Τύπου, Δημοσίων Σχέσεων καὶ Ἐθιμοτυπίας

Ο Αρειανισμός παλαιά και ο Νεο-αρειανισμός στην ιστορία και σήμερα

Εορτάσαμε τους Άγιους Πατέρες της Α' Οικουμενικής Συνόδου στην Νίκαια της Βιθυνίας τὸ 325 μ.Χ., οἱ ὁποῖοι κατετρόπωσαν τὴν αἵρεση τοῦ Ἀρειανισμοῦ. Ἐπρόκειτο γιὰ πάρα πολὺ ἐπικίνδυνη ἐπιβουλὴ κατὰ τῆς πίστεως στὴν Θεότητα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία ἐπληττε τὸ Μυστήριον τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ βέβαια ἀποστεροῦσε τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὴν δυνατότητα τῆς σωτηρίας.

Ὁλος ὁ πόλεμος τοῦ Σατανᾶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ ἔχει ἓνα σκοπὸ: νὰ χωρίσει τὴν Θεότητα ἀπὸ τὸν Χριστὸ, νὰ μὴ θεωρεῖται ὁ Χριστὸς Θεάνθρωπος, νὰ ἀποχωρίσει τὸν Θεὸ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο, ἀπὸ τὸ σῶμα καὶ ἀπὸ τὴν ὕλη, γιὰ νὰ κυριαρχήσει αὐτὸς ὁ μιὰρὸς καὶ παγκάκιτος. Ἐπιθυμεῖ μὲ αὐθάδεια καὶ ἀθεοφοβία νὰ πιστεύουν οἱ ἄνθρωποι ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν εἶναι Θεός, δὲν εἶναι Θεάνθρωπος, Σωτῆρας καὶ Λυτρωτῆς, ἀλλὰ κτίσμα, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ νικήσει τὸ κακὸ, ἀλλὰ ποὺ νικήθηκε καὶ πέθανε ἄδοξα, χωρὶς Φῶς, Ζωὴ καὶ Ἀνάσταση.

Γιὰ νὰ πετύχει αὐτὸ, ξεσηκώνει πολέμους φοβεροὺς κατὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ κατὰ τοῦ ἁγίου Σώματος Του, δηλαδὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Του. Οἱ ἀρχικοὶ πόλεμοι ἦταν οἱ διωγμοὶ κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους καὶ ἀπὸ τοὺς εἰδωλολάτρεις, καὶ ἀργότερα καὶ μέχρι πρόσφατα ἀπὸ τοὺς αἵρετικούς, τοὺς ἀλλοπίστους καὶ τοὺς ἀθεϊστὲς. Ἦταν πόλεμοι ἐξωτερικοί. Ὅλοι οἱ πολέμιοι πάσχισαν νὰ θανατώνουν τοὺς Μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ, καθιστώντας τοὺς Μάρτυρες, γιὰ νὰ παύσει δῆθεν τὸ ὄνομα καὶ ἡ Πίστις τοῦ Χριστοῦ. Ἄλλ' εἰς μάτην ἐκοπιάζαν οἱ ματαιόφρονες Θεομάχοι καὶ Χριστομάχοι, διότι ἡ Πίστις δυνάμωνε καὶ ἐξαπλωνόταν καὶ στὸ τέλος πάντοτε ὑπερίσχυε.

Ὁ πόλεμος τοῦ διαβόλου ἐντάθηκε καὶ ἐξελίχθηκε μέσῳ τῶν αἱρέσεων. Αὐτὲς στοχεύουν νὰ «ἀποκτείνουν» ἂν εἶναι δυνατόν αὐτὸν τοῦτον τὸν Κύριον Ἰησοῦ Χριστό! Εἴτε ὡς πρὸς τὴν τέλεια Θεότητά Του, εἴτε ὡς πρὸς τὴν τέλεια Ἀνθρωπότητά Του, εἴτε ὡς πρὸς τὸν τρόπο ἐνώσεως τῶν δύο Φύσεων Του στὸ Πρόσωπο τοῦ Θεοῦ Λόγου, εἴτε ὡς πρὸς τὸν ἐξεικονισμό Του, εἴτε ὡς πρὸς τὴν διδασκαλία καὶ τὸ σωτήριο ἔργο Του, εἴτε ὡς πρὸς τὴν ἁγία Ἐκκλησία Του.

Ὁ Ἰουδαϊόφρων Ἀρειος εἶχε ὡς βασικὴ ἰδέα ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν εἶναι Θεός, ἀλλ' ὅτι ἀποτελεῖ πρωταρχικὸ δημιούργημα/κτίσμα τοῦ Θεοῦ («ἦν ποτε ὅτε οὐκ ἦν»), ὥστε νὰ δημιουργήσῃ πλέον ὁ Λόγος τὸν κόσμον καὶ νὰ εἶναι ὁ μεσολαβητῆς μεταξὺ Θεοῦ καὶ κόσμου (βλ. Ἀρχιμ. Ἰουστίνου Πόποβιτς, Ἄνθρωπος καὶ Θεάνθρωπος, «Ἀστὴρ», Ἀθῆναι 1970, σελ. 135).

Αὐτὸς ὁ διωγμὸς ἦταν μεγαλύτερος ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους: ἐκδιωκόταν ἀπὸ τὸν Χριστὸ ὁ Θεός! Χανόταν ἡ δυνατότητα σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου!

Γι' αὐτὸ καὶ ἡ συγκληθεῖσα ἀπὸ τὸν Μέγα Κωνσταντῖνο Α' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος στὴν Νίκαια τὸ 325 διατύπωσε τὴν ἀρχαία πίστιν καὶ διδασκαλία τῆς

Ἐκκλησίας στὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως (τὸ «Πιστεύω»), ἰδίως μὲ τὸν καθοριστικὸ ὄρο «Ὁμοούσιος» ὡς πρὸς τὴν σχέση Πατρὸς καὶ Υἱοῦ, γιὰ νὰ δηλώσῃ τὴν ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ Οὐσίας/Φύσεως Αὐτῶν, παρὰ τὴν διαφορὰ τῶν Προσώπων/Υποστάσεων, ἡ ὁποία καθόλου δὲν θίγει καὶ παραβιάζει τὸ ἐνιαῖον τῆς μιᾶς Θεότητος.

Οἱ Ἅγιοι Πατέρες, μὲ τὸν φωτισμὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀπεκάλυψαν «τὸ μυστήριον τῆς Θεολογίας» καὶ τοῦτο «τρανώς παρέδωκαν τῇ Ἐκκλησίᾳ»: ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ἀληθινὸς Θεός, ὁμοούσιος μὲ τὸν Θεὸ Πατέρα, καὶ γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ Σωτῆρας, Λυτρωτῆς καὶ Κύριος.

Ὁ Ἀρειανισμὸς εἶναι στὴν οὐσία τοῦ σατανισμοῦ καὶ ὀρθολογισμοῦ. Ἀποτελεῖ ἀπόπειρα νὰ υἱοθετηθοῦν καὶ ἐφαρμοσθοῦν οἱ μέθοδοι καὶ τὰ μέσα τῆς ἀνθρώπινης φιλοσοφίας, προκειμένου νὰ ἐπιτευχθεῖ ἡ Θεογνωσία. Νὰ τεθεῖ δηλαδὴ ὁ ἀτελής καὶ ἐφάμαρτος ἀνθρώπινος νοῦς ὡς μέτρο γιὰ τὴν κατανόηση τοῦ Θεοανθρωπίνου ἔργου τοῦ Χριστοῦ, καὶ οἱ νόμοι τῆς λογικῆς νὰ ὑπερισχύσουν τῶν ὑπερλόγων θείων χαρισματικῶν ἀρχῶν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Τὸ βασικὸ λάθος τῶν Ἀρειανῶν, κατὰ τὸν Μέγα Ἀθανάσιο, εἶναι ὅτι ἐρμηνεύουν τὴν Ἁγία Γραφή «κατὰ τὸν ἴδιον νοῦν» [κατὰ τὴν δική τους ἀντίληψη] (βλ. «Κατὰ Ἀρειανῶν», I, 37), γι' αὐτὸ καὶ ἐπιπταν σὲ αἵρεση· διότι γιὰ νὰ κατανοήσῃς τὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας Του χρειάζεται πίστιν ἀληθινὴ καὶ φωτισμὸς τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Ὁ διάβολος, ὡς σκοτεινὸς καὶ πλήρως διεστραμμένος, γεννᾷ τίς αἱρέσεις τῆς ἀπωλείας, γι' αὐτὸ καὶ ὅσοι τίς ἐνστερνίζονται γίνονται «ὄμοιοι» καὶ «φίλοι» του. Οἱ Ἀρειανοί, ὅπως καὶ οἱ κάθε εἶδους αἵρετικοί, ἐπιτελοῦν οὐσιαστικὰ ἔργο Ἀντιχρίστου, γι' αὐτὸ καὶ λογίζονται ὡς «πρόδρομοί» του (βλ. «Κατὰ Ἀρειανῶν», I, 1).

Κατὰ τὸν δέκατο τρίτο Ἀπόστολο Μέγα Ἀθανάσιο, οἱ προϋποθέσεις γιὰ νὰ πιστεύεις ὀρθὰ/ὀρθόδοξα, νὰ κατανοεῖς τίς θείες Γραφές καὶ νὰ ἔχῃς ἀληθινὴ Θεογνωσία/Χριστογνωσία εἶναι: βίος ἐντιμος, ψυχὴ καθαρὴ, κατὰ Χριστὸν ἀρετὴ, ὅπως καὶ καθαρὸς νοῦς καὶ μίμηση τοῦ βίου τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ (βλ. «Περὶ Ἐνανθρωπήσεως», 57). Ἡ δὲ ἄρνηση τῆς Θεότητος τοῦ Χριστοῦ, ὅπως καὶ ἡ ἀσέβεια σχετικὰ μὲ τὴν θεία Οὐσία Του, θεωρεῖται ἀσυγχώρητη βλασφημία κατὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (βλ. «Πρὸς Σεραπίωνα Περὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος», Ἐπιστολὴ Δ', 12).

Ὁ Ἀρειανισμὸς δὲν ἔχει ταφεῖ, ἀλλὰ διαδόθηκε κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ιστορίας, ἰδίως μάλιστα στοὺς τελευταίους αἰῶνες, πάρα πολὺ! Δὲν πρόκειται μόνον γιὰ τὴν ἀναβίωση καὶ ἀνανέωσή του μέσῳ τοῦ ἀντιχρίστου Χιλιασμοῦ, ὁ ὁποῖος συνεχίζει νὰ διασπείρεται καὶ στὴν πατρίδα μας καὶ σὲ ὅλο τὸν κόσμον μὲ ζῆλο σατανικόν.

← Ο Νεο-αρειανισμός πλέον έχει εγκαθιδρυθεί στον θεωρούμενο πολιτισμένο κόσμο με τα δήθεν εκπληκτικά επιτεύγματα και τις προόδους του. Ο άνθρωπος κυριαρχεί αλαζονικά και έξυψώνει τον εαυτό του, απωθώντας τον Θεάνθρωπο, τον Όποιον εκδιώκει, αντίστρατευόμενος την Παρουσία Του, τὸ Εὐαγγέλιό Του, τὴν ἁγία Ἐκκλησία Του, τὴν Ἀλήθεια καὶ Σωτηρία Του. Αὐτὴ εἶναι ἡ κύρια τάση σὲ Ἀνατολὴ καὶ Δύση: μὲ τὴν φιλοσοφία, τὴν ἐπιστήμη, τὸν πολιτισμὸ (τὴν κουλτούρα), τὴν πολιτικὴ, ἀκόμη καὶ τὴν θρησκεία. Παντοῦ ὁ Θεάνθρωπος Χριστὸς καταβιβάζεται σὲ ἀπλὸ ἄνθρωπο, ποὺ δὲν χρειάζεται καὶ δὲν ἔχει θέση στὴν κοινωνία καὶ στὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ τὸ πολὺ, κατ' ἄκρην οἰκονομίαν, νὰ τοῦ παραχωρεῖται ἡ ἔσχατη θέση.

Ἀκόμη καὶ οἱ σύγχρονες αἱρέσεις κινοῦνται σὲ αὐτὴ τὴν προοπτικὴ. Τόσο ὁ ὀρθολογιστικὸς Προτεσταντισμὸς, ὁ ὁποῖος οὐσιαστικὰ ἐκ-σαρκώνει τὸν Σαρκωθέντα Θεὸ Λόγο, ὅσο καὶ ὁ Παπισμὸς μὲ τὴν ὄλη διαδρομὴ καὶ πορεία του. Διότι τὸ σύνθημα τῶν χωρὶς Θεὸ διανοουμένων ὅτι «μέτρο πάντων εἶναι ὁ ἄνθρωπος» καὶ ὄχι ὁ Θεάνθρωπος, ἔφθασε στὸ ἀποκορύφωμά του μὲ τὴν Α' Σύνοδο τοῦ Βατικανοῦ (1870), ὅταν διατυπώθηκε καὶ διακηρύχθηκε ἐπίσημα τὸ δόγμα τοῦ «Ἀλαθήτου τοῦ Πάπα», καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ ἀλαθήτου τοῦ ἀνθρώπου γενικῶς! Αὐτὸ εἶναι τὸ κεντρικὸ δόγμα τοῦ Παπισμοῦ, ἡ οὐσία τῆς διαστροφῆς του, τὸ ὁποῖο καὶ ἡ Β' Βατικανὴ Σύνοδος (1962-1965) ἐπιβεβαίωσε ὡς ἀπαραβίαστο καὶ ἀναλλοίωτο!

Τοῦτο ὅμως ἀποτελεῖ ἀναγέννηση τῆς εἰδωλολατρίας καὶ τοῦ παγανισμοῦ καὶ καταλήγει στὸν διπλὸ θάνατο, τὸν πνευματικὸ καὶ φυσικὸ. Ἀποτελεῖ αἴρεση αἱρέσεων, δηλαδὴ παναίρεση. Φρικτὴ ἐξορία τοῦ Κυρίου, προδοσία καὶ Σταύρωσή Του! (βλ. Ἔξοδος τοῦ Κυρίου καὶ Θεάνθρωπος, σελ. 150, 159).

Ὁ «Βικάριος» (τοποτηρητὴς) τοῦ Χριστοῦ, ὁ Πάπας, κατέχει πλέον τὴν θέση τοῦ Χριστοῦ, τὸν Όποιον «ἐξόρισε» στὸν Οὐρανὸ ὡς ἰδιόμορφος παντοκράτορας! Αὐτὴ ἡ διαβολικὴ ἐμπνεύσεως καὶ ἀρειανικῆς φύσεως πτώση τοῦ Πάπα ἐγκτεῖται στὴν ἐπιθυμία του νὰ ἀντικαταστήσει τὸν Θεάνθρωπο μὲ τὸν ἄνθρωπο, δηλώνοντας τὴν χρεωκοπία καὶ τὸν μηδενισμό του (βλ. Ἔξοδος τοῦ Κυρίου καὶ Θεάνθρωπος, σελ. 157-158).

Οἱ δὲ ἐξ ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστὲς ὄχι μόνον δὲν καταγγέλλουν δυναμικῶς καὶ δὲν ἀπαρνοῦνται ἀποφασιστικῶς τὴν συμπόρευση μὲ αὐτὲς τὶς ἐκτρωματικὲς καταστάσεις, ἀλλὰ καὶ τὶς ἐπενδύουν μάλιστα μὲ ψευδο-αναγνωρίσεις, πρωτοστατοῦντος τοῦ Νεοπαπιστικῆς νοοτροπίας Φαναρίου καὶ συνδραμούσης τῆς ἡγεμονιστικῆς Μόσχας, ὥστε νὰ καθίστανται οἰκτροὶ συνένοχοι στὴν ἀποστατικὴ αὐτὴ ἔκπτωση.

Ἐν τούτοις, μόνον στὸν Θεάνθρωπο καὶ μέσω τοῦ Θεανθρώπου μπορεῖ κάθε ἄνθρωπος νὰ γίνῃ ἀληθινός, τέλειος καὶ πλήρης Ἄνθρωπος. Μόνον στὴν ἀληθινὴ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία Του, «σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις» (Ἐφ. γ' 18), δύναται νὰ φθάσῃ «εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ» (Ἐφ. δ' 13). Στὸν Θεάνθρωπο «κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς Θεότητος σωματικῶς» (Κολ. β' 9-10), ὥστε νὰ μπορεῖ κάθε μέλος τῆς Ἐκκλησίας διὰ τῆς Πίστεως καὶ τῆς Ἀγάπης καὶ γενικῶς διὰ τῶν ἁγίων Ἀρετῶν καὶ τῶν θείων Μυστηρίων, νὰ γεμίσει μὲ τὸ πλήρωμα αὐτὸ τῆς Θεότητος.

Στὴν ἁγία Ἐκκλησία, τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, κάθε πιστὸ μέλος δύναται νὰ καταστῇ «σύσσωμο» τοῦ Θεανθρώπου (Ἐφ. γ' 6), καὶ μάλιστα εἰδικῶς καὶ κυρίως μὲ τὸ ὑπερφυῆς Μυστήριον τῆς Θεῆς Εὐχαριστίας. Κοινωνώντας τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, κοινωνοῦμε ὁλόκληρο τὸν Χριστό, σῶμα, αἷμα, ψυχὴ καὶ Θεότητα (ἄκτιστες ἐνέργειες), κοινωνοῦμε ὁλόκληρο τὸν Θεάνθρωπο. Πρόκειται γιὰ τὸ Μυστήριον τῆς ὑπερτάτης Ἀγάπης καὶ τοῦ Ἐλέους τοῦ Θεοῦ πρὸς ἐμᾶς, ὥστε γενόμενος ἄνθρωπος νὰ θυσιασθεῖ στὸν Σταυρό, γιὰ νὰ μᾶς προσφέρεται ἔπειτα ὡς τροφή καὶ τρυφή, νὰ ἐνώνεται μαζί μας κι ἐμεῖς μαζί Του, καὶ νὰ μᾶς μεταδίδει ζωὴ αἰώνια.

Ἐκτὸς τοῦ Θεανθρώπου καὶ τῆς κοινωνίας/μετοχῆς μαζί Του, δὲν ὑπάρχει κατ' οὐσίαν ἄνθρωπος, ἀλλὰ ὑπἄνθρωπος, ἡμιάνθρωπος, ἀπάνθρωπος, ἀγριάνθρωπος, μὴ ἄνθρωπος, δοῦλος καὶ αἰχμάλωτος τοῦ θανάτου, τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ διαβόλου, καὶ ἄρα διαβολοειδὴς ἄνθρωπος.

Ἡ ὑπερηφάνεια καὶ ὑψηλοφροσύνη χώρισε τὸν Σατανᾶ ἀπὸ τὸν Θεό, ὥστε νὰ τὸν καταστήσει τελείως ξένο τοῦ Θεοῦ καὶ ἐχθρὸ ἀδυσώπητο. Ἐκτοτε, ὅσοι κάνουν τὸ ἴδιο στὴν αὐταπάτη τῆς ἁμαρτίας, δὲν ἐπιθυμοῦν τίποτε ἄλλο ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἐγκλωβισμό στὸν ἑαυτό τους. Τὸ νὰ μὴν θέλει κανεὶς τὸν Θεὸ μέσα του, νὰ εἶναι τελείως κλειστὸς ἐναντί Του καὶ σὲ ὅ,τι εἶναι τοῦ Θεοῦ, σημαίνει ἄκρατο ἐγωϊσμό καὶ φιλαυτία, ποὺ συνιστᾷ τὴν κόλαση, καὶ ἐδῶ καὶ στὴν αἰωνιότητα (βλ. Ἔξοδος τοῦ Κυρίου καὶ Θεάνθρωπος, σελ. 152-153).

Διέξοδος καὶ φάρμακο εἶναι ἡ Μετάνοια: ἡ θεραπεία ἀπὸ κάθε διαβολικῆς, αλαζονικῆς, αἰρετικῆς ἁμαρτίας. Ἡ αἴσθησις τῆς ἁμαρτωλότητος ἐνώπιον τοῦ Γλυκυτάτου Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ προσευχητικὴ ἔκφραση τούτου μὲ τὴν βαθιὰ ταπεινοφροσύνη. Ἡ ἀνάθεση τῆς ἐλπίδος μας καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης μας στὸν θεανθρώπινο νοῦ τῆς Ἐκκλησίας, τὸν «νοῦν Χριστοῦ» (Α' Κορ. β' 16).

Στὶς ἡμέρες μας ὁ Νεο-αρειανισμὸς ἔκανε πάρα πολὺ αἰσθητὴ τὴν παρουσία του μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς πανδημίας τοῦ κορωνοϊοῦ. Ἐξ αἰτίας τούτου καὶ μὲ τὸ σκεπτικὸ τῆς διαφυλάξεως τῆς ὑγείας τῶν ἀνθρώ-

πων, ἐλήφθησαν πρωτοφανῆ μέτρα ἀπὸ τὴν Πολιτεία καὶ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, μὲ ἐπίκληση τοῦ «δικαίου τῆς ἀνάγκης», γιὰ ἀναστολή τῆς λειτουργίας της καὶ τὴν δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου προφανῆ καταπάτηση θεμελιωδῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ θρησκευτικῶν ἐλευθεριῶν τῶν πολιτῶν. Ἡ κατάσταση αὐτὴ δημιούργησε δικαίως τὴν αἴσθησι μὲν ἐμμέσου ἢ καὶ ἀμέσου διωγμοῦ κατὰ τοῦ πνευματικοῦ Ἰατροῦ τῆς ἀνθρωπότητος, τῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἢ ὅποια ἀντιμετωπίσθηκε ὄχι ὡς Σῶμα τοῦ Ζώντος Θεοῦ, ἀλλ' ὡς ἓνας ἀνθρώπινος ὀργανισμὸς ἀπογυμνωμένος ἀπὸ τὴν θεία Παρουσία.

Τὸ πιὸ φοβερὸ ἦταν, ὅτι τοῦτο ἔδωσε τὴν ἀφορμὴ γιὰ μίαν ἀνευ προηγουμένου ἐπίθεσι σὲ αὐτὸ τοῦτο τὸ Μυστήριον τῶν Μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας, ποῦ ἀποτελεῖ τὸ Εἶναι καὶ τὴν ταυτότητά της, τὴν Θεία Κοινωνία, ὅπως καὶ στὸν τρόπο μεταδόσεώς της, ἀπὸ ὅλους ὅσοι ἐμφοροῦνται ἀπὸ τὴς Νεο-αρειανικῆς τάσεως χωρισμοῦ τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὴν Θεότητά Του. Τὸ περιεχόμενον τοῦ ἀγίου Ποτηρίου, τὰ φρικτὰ καὶ τίμια Δῶρα, θεωρήθηκαν βλάσφημα ὡς «ἐστία καὶ πηγὴ κινδύνου, μολύνσεως καὶ θανάτου», καὶ ὑποστηρίχθηκε ἀσεβέστατα καὶ προκλητικότερα ὅτι αὐτὰ δὲν ἀποτελοῦν ἀποκλειστικότητα τῆς Ἐκκλησίας ὡς πρὸς τὴν μετάδοσή τους, ἀλλὰ ἀποτελοῦν «ἀποκλειστικὰ κοινωνικὴ εὐθύνη γιὰ τὴν μὴ ἐξάπλωσι τοῦ ἰοῦ καὶ τὴν προστασία τῶν πολιτῶν»! Ἡ ὅτι δὲν εἶναι «θρησκευτικὰ θέματα, ἀλλὰ καθαρὰ ἐπιστημονικά»! Ὅτι δὴθεν κινδυνεύουμε ἀπὸ «θρησκευτικῆς ἰδεοληψίας»! Γι' αὐτὸ καὶ ἔγιναν προτάσεις ἀπὸ παντελῶς ἀσχέτους ἀνθρώπους μὲ τὴν Ἐκκλησία ἢ γιὰ μὴ μετάδοσι καὶ ἀπαγόρευσι τῶν τιμίων Δῶρων, ἢ γιὰ «τροποποίηση τοῦ τελετουργικοῦ». Ἡδη δὲ οἱ ἐπίσημοι Οἰκουμενιστικῆς δικαιοδοσίαις κληροδοιοῦνται γιὰ νὰ ἐξετάσουν τί νὰ πράξουν, ἐνῶ κάποιοι ἰδίως σὲ χώρες τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐφαρμόζουν μεθόδους πλήρως ἀπαράδεκτες, ἀντιπαραδοσιακές, ἐπικίνδυνες ἕως καὶ βλάσφημες.

Περὶ τὸν νὰ θυμίσουμε ὅτι ἡ Θεία Κοινωνία δίδεται μόνον στὰ ζωντανὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας, τὰ ὅποια πιστεύουν βαθύτατα καὶ προετοιμάζονται μὲ βαθιὰ ἐπίγνωσι, προσερχόμενα στὴν Πηγὴ τῆς Ζωῆς μὲ πίστη καὶ πόθο, γιὰ νὰ λάβουν «ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιον». Ὅλοι οἱ ὑπόλοιποι καὶ νὰ προσήρχοντο, θὰ «ἐκαίοντο». Ἄς μὴ στενοχωροῦνται λοιπὸν οἱ «νεκροὶ» γιὰ τοὺς ζωντανοὺς ἐν Θεῷ, καὶ ἄς φροντίσουν νὰ θάπτουν ἀπλῶς τοὺς νεκροὺς τους (βλ. Ματθ. γ' 22, Λουκ. θ' 60), ἀφοῦ οὕτως ἢ ἄλλως εἶναι ἐκτὸς Ζωῆς. Μὲ αὐτὰ ποῦ γράφουμε δὲν ἀρνόμαστε τὴν ἰατρικὴ, τοὺς

κινδύνους, τὴς ἐπαινετῆς προσπάθειες προλήψεως ἀσθενειῶν καὶ θεραπείας τῶν ἀσθενῶν, ἀλλὰ ψέγουμε τὸ φαινόμενο ὀρισμοῦ καὶ διακανονισμοῦ τῶν θεμάτων Πίστεως καὶ Λατρείας τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ ἀνθρώπους ποῦ παραβιάζουν τὰ διακριτὰ ὅρια, ὅποιοι καὶ ἂν εἶναι αὐτοί, ὅποιους τίτλους ἢ θέσεις καὶ ἂν κατέχουν.

Ὅλες οἱ ἀπαράδεκτες δηλώσεις ἢ καὶ ἐνέργειες σχετικὰ μὲ τὰ θέματα αὐτὰ τὸ τελευταῖο διάστημα, ἀποκαλύπτουν μίαν ἰδιότυπη, ἀλλ' ὅμως ἀπροκάλυπτη ἀρειανικὴ στάσι. Ἀπὸ πειρασμικῆς ἐμπνεύσεως ἀπιστία καὶ ἀθεΐα χωρίζεται ἡ Θεότητα τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὴν ἀνθρωπότητά Του, τὸ δὲ ἅγιο Σῶμα Του, ἢ Ἐκκλησία, ἐξομοιώνεται μὲ κάθε ἄλλον ἀνθρώπινον ὀργανισμό, ἀκόμη καὶ θρησκευτικῆς μορφῆς. Γι' αὐτὸ καὶ οἱ ποικίλης φύσεως καὶ προελεύσεως Νεο-αρειανιστῆς τρέμουν καὶ μόνον στὴν ἰδέα αὐτῶν ποῦ ἀληθινὰ πιστεύουν καὶ ἀσκοῦν τὴν πίστη τους ἐνσυνείδητα μὲ τὴν αὐτονόητη συμμετοχὴ τους στὰ ἅγια Μυστήρια. Καὶ δόξα τῷ Θεῷ ποῦ εἶχαμε ἀπρόσμενες δημόσιες Ὁμολογίες Πίστεως ἀπὸ ἀνθρώπους ἀκόμη καὶ τοῦ «κοσμικοῦ χώρου», ποῦ δὲν τὸ περιμέναμε, μαζί μὲ ἐκείνες ἀπὸ εἰδήμονες τῆς ἰατρικῆς καὶ ἄλλων ἐπιστημονικῶν κλάδων. Ὅλοι αὐτοὶ ἀπέτελεσαν τὸ ἀνάχωμα στὴν διαβολικὴ ἀρειανικὴ ἐκπτώσι ἐκείνων, οἱ ὅποιοι βάλθηκαν νὰ ξεθεμελιώσουν κάθε ἱερὸ καὶ ὄσιο καὶ νὰ ἐνσπείρουν μὲ τὴν ἀσχετοσύνη τους κάθε εἶδους θανατηφόρους ἰοὺς στὸν λαὸ ἀπιστίας, ἀγνωστικισμοῦ, ἀνελευθερίας καὶ ἀπελπίσεως.

Ὅμως, ἄς μάθουν οἱ πάντες ὅτι ἀκόμη καὶ σὲ καιρὸ πανδημίας, δὲν εἶναι δυνατὸ καὶ ἀποδεκτὸ νὰ μὴν ἰσχύει ἡ ἐλεύθερη μετάβασι καὶ πρόσβασι στὸν Ναὸ τοῦ Θεοῦ, μὲ τὴν τήρησι ἔστω κάποιων ἀπαραιτήτων μέτρων ὑγιεινῆς γιὰ τὴν ἀποφυγὴ μάλιστα συνωστισμοῦ, πρὸς συμμετοχὴν στὴν θεία Λατρεία καὶ μάλιστα στὴν Θεία Λειτουργία καὶ λήψι τοῦ μεγίστου Μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας μὲ τὸν καθιερωμένο παραδοσιακὸ τρόπο. Αὐτὸς ὁ βεβαιωμένος καὶ πιστοποιημένος ἀπὸ τὴν ἱστορία καὶ τὴν βώσσα πραγματικότητι γιὰ τὴν ἀσφάλεια καὶ ἀποτελεσματικότητι τοῦ τρόπου, φανερώνει καὶ αἰσθητοποιεῖ τὴν ἀληθινὴ κοινωνία Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ὅπως καὶ πιστῶν μεταξύ τους καὶ μὲ τὴν κτίσι ὀλόκληρη. Στὴν θεία αὐτὴ λειτουργικὴ πανδαισία ἐνώνονται καὶ ἀναμειγνύονται οὐράνια καὶ ἐπίγεια· στὴν πασχάλια αὐτὴ εὐφροσύνη χορεύει ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός, τὰ πάντα περιλούονται καὶ καταυγάζονται ἀπὸ τὸ Φῶς τῆς θείας Χάριτος τὸ τερπνὸν καὶ ἰλαρόν, οἱ ψυχῆς γεύονται τὰ ἐπουράνια, οἱ κεκοιμημένοι χαίρονται τὴν ἐν Πνεύματι κοινωνία, οἱ Ἅγιοι καὶ οἱ Ἄγγελοι συμπανηγυρίζουν καὶ τὰ σύμπαντα προγεύονται τὴν ἐν Χριστῷ ἐλευθερία τῆς καινῆς κτίσεως.

Ὅσοι δὲν ζοῦν, δὲν νιώθουν καὶ δὲν κατανοοῦν αὐτὸν τὸν πνευματικὸν κραδασμὸ τῶν πιστῶν ψυχῶν, ὅσοι δὲν ὑποπτεύονται αὐτὴ τὴν οὐρανοποίηση τοῦ πνεύματος καὶ αὐτὸ τὸ οὐρανο-γῆινο πλήρωμα ζωῆς ἀκαταλύτου, ἀλλὰ διέπονται ἀπὸ Νεο-αρειανικὴ νοοτροπία, ἀπὸ στεγνὸ καὶ ἄψυχο οὐμανισμό, πιθανὸν νὰ θεωροῦν ὅλα τὰ ἀνωτέρω «μεταφυσικὸ παραλήρημα»· γι' αὐτὸ καὶ δίνουν τὴν ἄμεση ἐμφασι καὶ προτεραιότητα, ἀκόμη καὶ σὲ καιρὸ πανδημίας, στὴν λειτουργία τῶν ὑπεραγορῶν (super market), τῶν τραπεζῶν, τῶν κομμωτηρίων, τῆς διακινήσεως

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Αιμοδοσία στην Αρχιεπισκοπή

Την Κυριακή, 18/31 Μαΐου 2020, ο «Νεανικός Ορθόδοξος Σύνδεσμος» της Εκκλησίας μας πραγματοποίησε την εαρινή αιμοδοσία του, σε συνεργασία με τον Πανελλήνιο Σύνδεσμο Ορθοδόξων Χριστιανών Ελλάδος «Ο Μέγας Αθανάσιος», στον Καθεδρικό Ναό Αγίου Αθανασίου του Μεγάλου στην Ν. Φιλαδέλφεια. Η αιμοδοσία οργανώθηκε σύμφωνα με τις υγειονομικές απαιτήσεις της Πολιτείας λόγω της πρόσφατης πανδημίας του κορωνοϊού. Η ανταπόκριση αιμοδοτών ήταν

ικανοποιητική και η αιμοδοσία ολοκληρώθηκε με καλά αποτελέσματα. Την αιμοδοσία στήριξαν κυρίως οι Ενορίες της Αρχιεπισκοπής (Ι.Ν. Αγίου Αθανασίου, Ι.Ν. Αγίας Αικατερίνης, Ι.Ν. Παναγίας Προυσαιώτισσας, Ι.Ν. Αγίου Φανουρίου, Ι.Ν. Κοίμησης της Θεοτόκου), του Πειραιά (Ι.Ν. Αγίου Παύλου, Ι.Ν. Αγίου Μηνά) και η Ενορία των Αγίων Πάντων Θήβας. Με την παρουσία του μας τίμησε ο Πρόεδρος της Συντονιστικής Επιτροπής του Νεανικού Ορθοδόξου Συνδέσμου Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, ο Αρχιμ. π. Στέφανος Τσικουρας και ο Αρχιμ. π. Νικηφόρος Νάσσης.

Πανηγυρη Ίερού Ναού Αγίων Κωνσταντίνου και Έλένης Βύρωνος

Την Τετάρτη, 21-5/3-6-2020, έορτή των Αγίων Ίσαποστόλων Κωνσταντίνου και Έλένης, πανηγύρισε ο όμώνυμος Ίερός Ναός της Ί. Αρχιεπισκοπής Αθηνών στον Βύρωνα.

← και διανομής ετοιμών τροφίμων και προϊόντων κ.λπ.. Σε αυτά δεν βλέπουν ούτε αισθάνονται κίνδυνο, διότι εκεί κατά την γνώμη τους περιορίζεται βασικώς η ζωή, αφού έτσι διασφαλίζεται βιολογικά/φυσικά ή ανθρώπινη ύπαρξη, ή όποια με τον τρόπο αυτό παρατείνει κάπως την φασματική της ψευδο-ύπαρξη. Στον δὲ Ναὸ τοῦ ἀληθινοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, ὅπου ἡ Χάρις καινουργεῖ καὶ ἱεουργεῖ τὸ ἐκπληκτικὸ Μυστήριον τῆς ὄντως Ζωῆς, τῆς αἰώνιου καὶ ἀθανάτου, βλέπουν κίνδυνο γιὰ τὴν δημόσια ὑγεία, φανερώνοντας τὴν πνευματικὴ τους ἔνδεια καὶ τύφλωση καὶ τὴν θλιβερὴ ὑποδούλωσή τους στὰ δεσμὰ τοῦ τυράννου διαβόλου.

Οἱ πραγματικοὶ Ὁρθόδοξοι πιστοὶ ὁμολογοῦμε ἀυτὸ πὸν πάντοτε ἡ ἀγία Ἐκκλησία μας βίωσε, αὐτὸ πὸν οἱ Ἅγιοι Πατέρες πιστοποιοῦσαν, αὐτὸ πὸν οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες σφράγιζαν μετὰ τὸ αἷμα τους: τὴν Θεότητα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀγιότητα τῆς Ἐκκλησίας Του, τὴν ἀναγκαῖότητα τῆς κοινῆς λατρείας στὸν ἅγιο Οἶκο Του, τὴν σωστικότητα τῶν

Ἄφ' ἑσπέρας ἐψάλη ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς μετὰ τὴν συμμετοχὴ τοῦ Ίερομ. π. Ἀθερκίου καὶ τοῦ Αἰδ/του Πρωτ. π. Στυλιανοῦ.

Τὴν κυριώνυμο ἡμέρα στὸν Ὁρθρο χοροστάτησε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος, ἐνῶ στὴν συνέχεια ἐτελέσθη ἱερατικὸ συλλεῖτουργο μετὰ τὴν συμμετοχὴ ἱερέων καὶ Διακόνου. Τὸν πανηγυρικὸ τῆς ἡμέρας ἐκφώνησε ὁ Μακαριώτατος, ἀναφερθεὶς στοὺς ἐορταζομένους Ἁγίους.

Πανηγύρεις Ἁγίας Τριάδος

Στὴν Ἱερά Μητρόπολη Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας πανηγύρισαν Ναοὶ καὶ Μονῆς τὸ διήμερο τῆς Κυριακῆς τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς καὶ τὴν Δευτέρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, 25 καὶ 26 Μαΐου (7 καὶ 8 Ἰουνίου) 2020. Τὸ Σάββατο ἀπόγευμα τελέσθηκε ἐόρτιος Ἑσπερινὸς στὸν Ναὸ τῆς Ἁγίας Τριάδος Γκορυτσᾶ Ἀσπροπύργου, χοροστατοῦντος τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομο μετὰ συμμετοχὴ πολλῶν Κληρικῶν καὶ πλῆθος πιστῶν, καὶ ἀκολούθησε ἱερὰ Λιτανεία. Τὸ πρωὶ τῆς Κυριακῆς, ὁ Σεβ. Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος τέλεσε τὴν Θεία Λειτουργία στὸν αὐτὸ Ἱερὸ Ναὸ, καὶ τὸν Ἑσπερινὸ τῆς Γουγκλισίας, κηρύξας καὶ τὸν θεῖο λόγο. Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς, ὁ Σεβ. Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας χοροστάτησε στὸν Ἑσπερινὸ τοῦ πανηγυρίζοντος Ναοῦ τῆς Ἁγίας Τριάδος στὴν Λιβαδειά, ὅπου καὶ τελέσθηκε ἐπίσης ἱερὰ Λιτανεία.

θεῖων Μυστηρίων Του καὶ μάλιστα τῆς εὐχαριστιακῆς μετοχῆς στὴν θεία Ζωή.

Καὶ θὰ ἐξακολουθήσουμε ἕως τέλους, χάριτι Θεοῦ, νὰ ἐπιτελοῦμε καὶ ἀσκοῦμε τὴν πίστη μας μετὰ κάθε κόστος καὶ κάθε θυσιά· εἴτε ἀνοικτὰ καὶ φανερά, εἴτε κρυπτὰ σὲ περίπτωσι πὸν μᾶς ἐμποδίζουν· εἴτε στὴν ἐπιφάνεια τῆς γῆς, στοὺς Ναοὺς μας, εἴτε ὑπὸ τὴν γῆν, στὶς Κατακόμβες· εἴτε ἀναγνωρίζουν τὴν ἐλευθερία καὶ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματά μας, εἴτε ὄχι. Ὁ θνησιγενὴς Νεο-αρειανισμὸς κάθε μορφῆς ἀπορρίπτεται καὶ καταδικάζεται, ὡς καταδικασμένος, ἡ δὲ Ὁρθοδοξία μας διακηρύσσεται, ζεῖ καὶ νικᾷ, διότι ἀποτελεῖ τὸ Σῶμα Αὐτοῦ πὸν «ἐξῆλθε νικῶν καὶ ἵνα νικήσῃ» (Ἀποκαλ. στ' 2)!...

† Ἐ.Γ.Κ.

21.5/3.6.2020

Ἁγίων Ἰσαποστόλων
Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης

Το πρωί της Δευτέρας, ο Σεβ. Ἀττικής καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος λειτούργησε στὸν πανηγυρίζοντα Ναὸ τῆς Ἁγίας Τριάδος στὴν Ροδόπολη Ἀττικής, ὅπου τὸ ἀπόγευμα προέστη τοῦ μεθεόρου Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς ἱερᾶς Λιτανείας, ἐνῶ ἱερεῖς λειτούργησαν ἐπίσης σὲ πανηγυρίζοντες Ναοὺς καὶ Μονῆς τῆς τοπικῆς Μητροπόλεως.

Στὴν πανηγυρίζουσα Ἱερὰ Γυναικεία Μονὴ Ἁγίας Τριάδος στὴν Μενδενίτσα Φθιώτιδος τῆς ἐορτῆς προεξήρχε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Φῶτιος.

Ἐπίσης, πανηγύρισε καὶ ὁ Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίας Τριάδος στὸ Βαθυχώριο Κυργίων Δράμας, ὅπου τῆς Θείας Λειτουργίας προέστη ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης Φιλίππων καὶ Μαρωνείας κ. Ἀμβρόσιος, καθὼς καὶ τῆς ἐπακολουθησᾶσης ἱερᾶς Λιτανείας, παρουσία μεγάλου πλήθους πιστῶν.

Ἀκόμη, πανηγύρισε καὶ ὁ προσκυνηματικὸς Ναὸς τῆς Ἁγίας Τριάδος, στὴν Ἱερὰ Γυναικεία Μονὴ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων στὶς Ἀφίδνες Ἀττικής. Τοῦ οἰκεῖου Ἱεράρχου Σεβ. Μητροπολίτου Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ μὴ δυνηθέντος νὰ παραστεί, προέστη ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, καὶ συμμετεῖχαν πολλοὶ Κληρικοί.

Χειροτονίες Διακόνων

Τὸ Σάββατο, 24-5/6-6-2020, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικής καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος ἔκειρε Μοναχοὺς δύο ἐκλεκτοὺς νέους ἐκ τῶν πνευματικῶν τοῦ τέκνων, πανεπιστημιακῆς παιδείας καὶ ἐνασχολουμένους ἀπὸ μακροῦ μὲ τὸ ἐκκλησιαστικὸ ἔργο τῆς τοπικῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὸν Στέφανο Τασούλη, ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὸ ὄνομα Θεόκλητος, καὶ τὸν Κων. Κωνσταντινίδη, ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὸ ὄνομα Χρυσόστομος, στὴν Ἱερὰ Μονὴ Κοσμοσώτειρας στὸ Κρουονέρι Ἀττικής. Τὴν Τρίτη, 27-5/9-6-2020, στὴν αὐτὴ Ἱερὰ Μονή, ὁ Μοναχὸς Θεόκλητος χειροτονήθηκε Διάκονος ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀττικής καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου, συλλειτουργοῦντος καὶ τοῦ Σεβ. Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου, καὶ τὴν ἐπομένη

ἡμέρα, Τετάρτη, καὶ ὁ Μοναχὸς Χρυσόστομος προήχθη στὸν πρῶτο βαθμὸ τῆς Ἱερωσύνης ὑπὸ τοῦ Σεβ. κ. Χρυσόστομου. Εἶθε οἱ νέοι Κληρικοὶ τῆς Ἐκκλησίας μας νὰ διακονήσουν ἐπαξίως τὸ ἅγιο Θυσιαστήριο!

Πανηγύρεις Ἁγίων Πάντων

Τὴν Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων, 1/14-6-2020, πανηγύρισαν Ναοὶ τῆς Ἐκκλησίας μας σὲ διάφορες περιοχές. Στὸ Πυρὶ Θηβῶν πανηγύρισε ὁ Ἱερὸς Ναὸς τῶν Ἁγίων Πάντων καὶ ἀφ' ἑσπέρας ἐψάλη ὁ ἐόρτιος Ἑσπερινὸς χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικής καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου, μὲ συμμετοχὴ πολλῶν Κληρικῶν καὶ πιστῶν

καὶ τελέσθη ἱερὰ Λιτανεία. Τὸ πρωὶ τῆς Κυριακῆς, ὁ Σεβ.

←
 Ἀττικής και Βοιωτίας τέλεσε τὴν ἐόρτια Θ. Λειτουργία μετὸν Ἐφημέριο Αἰδ. π. Στυλιανὸ Κομνηνὸ καὶ Διακόνους καὶ ἐξεφώνησε θεῖο Κήρυγμα.

Στὴν Κατερίνη, στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ λειτούργησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος μετὸν Ἐφημέριο Αἰδ. π. Βιτάλιο Ἀλμανίδη καὶ τὸν Αἰδ. π. Ἐλευθέριο Καρασαββίδη, καὶ τὸν Διάκονο Ραφαήλ. Παρέστη πλῆθος πιστῶν. Ὁ Σεβ. Γρηγόριος ἐκφώνησε ἐόρτιο Κήρυγμα καὶ προεξήρχε τῆς ἱεράς Λιτανείας.

Στὴν Πτολεμαῖδα, κατόπιν προτροπῆς τοῦ Σεβ. Θεσσαλονίκης, μετέβη γιὰ τὴν Πανηγυρὴ τοῦ ὁμωνύμου Ναοῦ ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, ὁ ὁποῖος χοροστάτησε στὸν Ἑσπερινὸ τῆς παραμονῆς καὶ τέλεσε τὴν Θ. Λειτουργία τὸ πρωὶ τῆς Κυριακῆς, μετὰ τοῦ Ἐφημερίου Αἰδ. π. Νικολάου Ματσούλια, ἐκφωνήσας ἐόρτιο λόγο.

Στὸ ἱερὸ Μετόχιο τῶν Ἁγίων Πάντων στὰ Σφυρεῖκα Ἀγρινίου, τῆς Πανηγύρεως προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ὠρωπού καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, ὁ ὁποῖος λειτούργησε μετὰ τοῦ Ἀρχιμ. π. Ἀθανασίου, μετὰ συμμετοχὴ πλῆθους προσκυνητῶν.

Στὴν Ζάκυνθο, στὸν ἐορτάζοντα Ναὸ τῶν Ἁγίων Πάντων στὴν περιοχή Πλάνου καὶ Τσιλιβῆ, τὴν Θεία Λειτουργία τέλεσε ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος.

Πανηγυρις Μονῆς στὸ Ἄργος

Τὴν Κυριακὴ Β' Μαθαίου, Ἑορτὴ τῆς Συνάξεως τῶν Ἁγίων Πατέρων τοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἄθω, 8/21-6-2020, πανηγύρισε στὴν ἐπέτειο τῶν Ἐγκαινίων τοῦ λαμπροῦ μοναστηριακοῦ Καθολικοῦ τῆς ἡ Ἱερά Μονὴ Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ πλησίον τῆς πόλεως τοῦ Ἄργους, σὲ δεσπόζουσα τοποθεσία ἄνωθεν αὐτοῦ καὶ ἐναντι τοῦ παλαιοῦ κάστρου τῆς ἱστορικῆς πόλεως τῆς Πελοποννήσου. Τὴν παραμονή, Σαββάτο ἑσπέρας, ἐγένετο στὴν εἴσοδο τῆς Μονῆς ἡ ὑποδοχὴ τῆς θαυματουργοῦ Εἰκόνος τῆς Παναγίας Ἀναφωνητρίας καὶ ἐν συνεχείᾳ, τελέσθηκε ὁ Μέγας Ἑσπερινός.

Τῆς ἱεράς Πανηγύρεως τὸ πρωὶ τῆς Κυριακῆς προεξήρχε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος καὶ ἔλαβαν μέρος οἱ Σεβ/τοι Μητροπολίτες Πειραιῶς & Σαλαμίνας κ. Γερόντιος καὶ Ἀττικής & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, οἱ Ἀρχ/τες π. Γρηγόριος ἐκ Πύργου Ἠλείας καὶ π. Γρηγόριος ἐκ Πειραιῶς, ὁ ἐφημερεύων τῆς Μονῆς Αἰδ. Πρωτ. π. Στυλιανὸς Τομαῆς, ὁ Ἱερομ. π. Δαμιανὸς καὶ τρεῖς Διάκονοι. Ἔψαλε ἐόρτια ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησιαστικὴ Βυζαντινὴ Χορωδία ὑπὸ τὴν Χοραρχία τοῦ κ. Στυλιανοῦ Μακρῆ. Παρέστησαν ἀντιπροσωπείες Γυναικείων Μονῶν καὶ μεγάλο πλῆθος προσκυνητῶν. Μετὰ τὸν Ὁρθρο, στὸν ὁποῖον χοροστάτησε ὁ Σεβ. Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιος, τελέσθηκε στὴν Φιάλη, στὸν αὐλεῖο χῶρο τῆς Μονῆς, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ Ἁγιασμοῦ μετὰ προσκυνήσεως καὶ ἱερῶν Λειψάνων, καθὼς καὶ ἡ Ἀρτοκλασία. Ἐπακολούθησε ἡ πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία καὶ κατὰ τὴν διάρκειά τοῦ Κοινωνικοῦ τὸν θεῖο λόγο κήρυξε ὁ Θεοφ. Γαρδικίου κ. Κλήμης. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θ. Λειτουργίας, τελέσθηκε ἱερά Λιτανεία, μετὰ συμμετοχὴ ὄλων τῶν παρευρισκομένων, ὅπως καὶ νέων γυναικῶν μετὰ παραδοσιακῆς ἐνδυμασίας, καὶ περιφορὰ μετὰξὺ ἄλλων καὶ τῆς θαυματουργοῦ Εἰκόνος τῆς Παναγίας Ἀναφωνητρίας. Κατὰ τὴν Ἀπόλυση ὁ Μακαριώτατος κ. Καλλίνικος ἐξέφρασε εὐχὰς καὶ ὁ Αἰδ. π. Στυλιανὸς μετέφερε εὐχαριστίες στοὺς προσελθόντες, ὅπως καὶ στὸν Δήμαρχο Ἄργους κ. Δημ. Καμπόσο καὶ τοὺς συνεργάτες του καὶ ἀντηλλάγησαν ἀναμνηστικὰ δῶρα. Ἀκολούθησε ἡ ἐν πομπῇ μετάβαση στὴν μεγάλη Τράπεζα τοῦ Ξενῶνος τῆς Μονῆς, σύμφωνα μετὰ τὸ μοναστηριακὸ Τυπικὸ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Τραπέζης, προσφέρθηκε πλούσιο γεῦμα στοὺς Κληρικούς, τοὺς ἐπίσημους καὶ τὶς ἑκατοντάδες τῶν προσκυνητῶν.

**Ὀνομαστήρια Μητροπολίτου
καὶ Χειροτονία Πρεσβυτέρου στὸν Πειραιᾶ**

Την Κυριακή Γ΄ Ματθαίου, έορτή σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τῶν Ἁγιαννανιτῶν Ἁγίων τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ δὴ τοῦ Ὁσίου Γερωντίου ἐν Βουλευτηρίοις, 15/28-6-2020, ἐόρτασε τὰ Ὄνομαστήριά του ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιος. Ἀφ' ἐσπέρας ἐψάλη ὁ Ἑσπερινὸς στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ὑπαπαντῆς Φλεβαριωτίσης στὸ Αἶντιο Σαλαμίνας, ὅπου χοροστάτησε καὶ ἔλαβαν μέρος πολλοὶ Κληρικοί.

Τὸ πρωὶ προεξήρχε στὴν Θεία Λειτουργία στὸν Καθεδρικό Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στὸν Πειραιᾶ, ἡ ὁποία μετεδίδετο τηλεοπτικῶς μέσω διαδικτύου. Ἔλαβαν ἐπίσης μέρος οἱ Σεβ/τοι Μητροπολίτες Ἀττικῆς & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος καὶ Δημητριάδος κ. Φώτιος, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Μητροπόλεως Ἀρχιμ. Γρηγόριος Ταυλάριος, ὁ Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος καὶ Ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ Πρωτ. π. Γεώργιος Κοντογιώργης, ἀρκετοὶ ἀκόμη Ἱερεῖς, μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Ἀρχιμ. π. Ἀνδρέας ἀπὸ τὸ Ἡράκλειο Κρήτης, καὶ Διάκονοι. Ἔψαλαν πανηγυρικά οἱ Χοροὶ τοῦ Ναοῦ ὑπὸ τὸν Χοράρχη τῆς Μητροπόλεως κ. Ἀθ. Ἰωαννίδη. Παρέστη πλῆθος πιστῶν, οἱ ὁποῖοι προσέτρεξαν γιὰ νὰ τιμήσουν τὴν ἀναστάσιμη ἡμέρα καὶ νὰ εὐχηθοῦν στὸν ἐορτάζοντα Ποιμενάρχη τους.

Μετὰ τὴν Μεγάλη Εἴσοδο, ὁ Σεβ. Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιος προέβη στὴν χειροτονία εἰς Πρεσβύτερον τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Λουκά, προσηλύτου στὴν Ὁρθοδοξία ἐκ Βραζιλίας καταγομένου, ὁ ὁποῖος πρὸ αὐτῆς ἀνέγνωσε συγκινητικό λογῦδριο καὶ ἀντιφώνησε καταλλήλως ὁ τελετουργὸς Ἱεράρχης.

Θεῖο Κήρυγμα κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Κοινωνικοῦ ἐκφώνησε ὁ Σεβ. Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος ἀναφερθεὶς εὐστόχως στὶς Ἑορτὲς τῆς ἡμέρας καὶ ἐκφράσας τὶς δέουσες εὐχὲς στὸν ἅγιο Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας, ὅπως καὶ στὸν χειροτονηθέντα Πρεσβύτερο. Κατὰ τὴν Ἀπόλυση ὁ Σεβ. Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας ἐξέφρασε τὶς εὐχαριστίες του σὲ ὅλους ὅσοι τίμησαν τὴν ἅγια ἡμέρα καὶ διένειμε τὸ Ἀντίδωρον, ἐνῶ ὁ νεοχειροτονηθεὶς π. Λουκάς διένειμε τὰ εἰδικῶς τυπωμένα Ἐνθύμια ἐπὶ τῆ χειροτονία του, δεχθέντες ἀμφοτέρωθεν τὶς εὐχὲς τῶν πιστῶν.

Ἡ Ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου Γλυκερίου στὴν Ρουμανία

Την Κυριακή, 15/28-6-2020, ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου Γλυκερίου († 985) τῆς Ἀδελφῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας, τελέσθηκε ἱεροπρεπῆς Πανήγυρις στὴν Μονὴ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος στὴν Σλατιοάρα, ὅπου ἀναπαύεται καὶ τὸ σεπτὸ Σκῆνωμά του. Γιὰ τὴν Πανήγυρη μετέβη ἐξ Ἑλλάδος ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας μας ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, χωρὶς νὰ δυνηθοῦν νὰ μεταβοῦν καὶ ἕτεροι Ἀρχιερεῖς λόγῳ τῆς καταστάσεως ἀπὸ τὴν πανδημία, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐορτῆς τοῦ

Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερωντίου, ἡ ὁποία ὡς κινητὴ συνέπεσε κατὰ τὸ παρὸν ἔτος μὲ τὴν παρούσα Πανήγυρη.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς τελέσθηκε ὁ ἐόρτιος Ἑσπερινὸς χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σλατιοάρας κ. Βλασίου, Ἀρχιεπισκόπου τῆς ἐν Ρουμανία Ἐκκλησίας, καὶ συγχοροστατοῦντων τῶν λοιπῶν Ρουμάνων Ἀρχιερέων καὶ τοῦ Θεοφ. Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου. Τὸ πρωὶ τῆς Κυριακῆς

τελέσθηκε τὸ πανηγυρικὸ Συλλείτουργο, προεξάρχοντος τοῦ Προκαθημένου κ. Βλασίου, στὸ ὁποῖο ἔλαβε μέρος καὶ ὁ γηραιὸς Θεοφ. Ἐπίσκοπος Νεάμης κ. Δημοσθένης, 93 ἐτῶν, πολλοὶ Ἱερεῖς καὶ Διάκονοι, καὶ παρὰ τὰ μέτρα ἀσφαλείας χιλιάδες εὐλαβῶν πιστῶν ἀπὸ πολλὰ μέρη τῆς χώρας. Ἔψαλε ὁ Μητροπολιτικὸς Χορὸς ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ Μουσικολογιστάτου π. Ἀνδρέου Ὀνοφρεῖ καὶ τιμητικὴ θέση δόθηκε στὸν Πρωτοψάλτη ἀπὸ τὰ Κύμινια Θεσσαλονίκης ἀδ. Νικόλαο Πολύχρο, ὁ ὁποῖος συμμετεῖχε στὴν ἐξαίσια ψαλμωδία. Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ὀλιγοήμερου παραμονῆς του στὴν Ρουμανία, ὁ Θεοφ. Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος ἐπισκέφθηκε Μονὲς καὶ Ἑνορίες τῆς Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας, ἐλθὼν σὲ ἐπικοινωνία μὲ πολλοὺς Κληρικούς καὶ λαϊκοὺς.

Χειροτονία Πρεσβυτέρου στὴν Θεσσαλονίκη

Τὸ Σάββατο, 21-6/4-7-2020, στὸν Καθεδρικό Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν στὴν Θεσσαλονίκη, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος χειρονόνησε τὸν Διάκονο Ραφαὴλ Ἀβραμίδη, ἕγγαμο, πατέρα ἐνὸς μικροῦ τέκνου, ἐγγονὸ τοῦ γηραιοῦ Αἰδ. π. Ὀνούφριου Ἀβραμίδη, στὸν βαθμὸ τοῦ Πρεσβυτέρου. Πρὸ τῆς χειροτονίας ἀπήλυθε στὸν νέο Κληρικὸ πατρικὲς νοθεσίες γιὰ τὸ ἱερατικὸ στάδιο, ὁ δὲ π. Ραφαὴλ ἀνέγνωσε εὐχαριστήριο λόγο. Γιὰ τὸ χαρμόσυνο γεγονός προσηλθάν Ἀρχιερεῖς, οἱ ὁποῖοι ἔλαβαν μέρος στὴν Θ. Λειτουργία, ἦτοι οἱ Σεβ/τοι Μητροπολίτες Πειραιῶς & Σαλαμίνας κ. Γερόντιος, Ἀττικῆς & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ὁ ὁποῖος ἐκφώνησε θεῖο Κήρυγμα, καὶ Δημητριάδος κ. Φώτιος, ὁ δὲ Σεβ. Μητροπολίτης Φιλίππων

← & Μαρωνείας κ. Ἀμβρόσιος παρέστη συμπροσευχόμενος. Συμμετείχαν ακόμη αρκετοὶ Ἱερεῖς καὶ Διάκονοι ἀπὸ τὴν τοπικὴ Μητρόπολη καὶ ἐπίσης συνοδοὶ τῶν προσελθόντων Ἀρχιερέων καὶ πλῆθος πιστῶν, οἱ ὁποῖοι ἀναφώνησαν τὸ «ἄξιος» στὸν νέο Πρεσβύτερο τῆς Ἐκκλησίας μας.

Γενέθλιον Τιμίου Προδρόμου

Τὴν Τρίτη, 24-6/7-7-2020, ἑορτῆ τοῦ Γενεθλίου τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, πανηγύρισε ἡ ὁμώνυμη ἱστορικὴ Ἱερὰ Γυναικεῖα Μονὴ στὴν Περαχώρα Λουτρακίου. Στὸν Ὁρθρο χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς & Σαλαμίνας κ. Γερόντιος καὶ στὴν Θεία Λειτουργία προέστη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος, μὲ συλλειτουργοὺς τὸν Σεβ. Πειραιῶς & Σαλαμίνας κ. Γερόντιο, τὸν Θεοφ. Ἐπίσκοπο Γαρδικίου κ. Κλήμη, ἀρκετοὺς Ἱερεῖς καὶ ἕναν Διάκονο. Προσῆλθαν ἀρκετοὶ

πιστοὶ ἀπὸ τὴν περιοχή καὶ ἀπὸ ἄλλα μέρη. Θεῖο Κήρυγμα κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Κοινωνικοῦ ἐκφώνησε ὁ Αἰδ. Πρωτ. π. Νικόλαος Δημαρᾶς. Μετὰ τὴν Ἀπόλυση τελέσθηκε ἱερὰ Λιτανεῖα τῆς ἑορτίου Εἰκόνας στοὺς χώρους τῆς Μονῆς καὶ στὸ τέλος ἡ φιλόξενη Ἀδελφότητα παρέθεσε πλούσια τράπεζα στοὺς Κληρικοὺς καὶ προσκυνητές.

Ἐπίσης, πανηγύρισε καὶ ὁ ὁμώνυμος Ἱερός Ναὸς στὴν πόλη τοῦ Βόλου, ὅπου τῶν ἑορτίων Ἀκολουθιῶν προεξήρχε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Φώτιος, μὲ συμμετοχὴ καὶ τοῦ Σεβ. Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου.

Πανηγύρεις Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου

Τὴν Κυριακὴ, 29-6/12-7-2020, ἐορτάσθηκε ὀρθοδόξως ἡ Πανηγυρὶς τῶν Ἁγίων Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου. Στὸν ἐορτάζοντα Ναὸ στὴν Δάφνη, τελέσθηκε τὸ ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς χοροστατούντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου, μὲ συμμετοχὴ πολλῶν Ἱερέων. Ἐψαλε κλιμάκιο τῆς «Ο.Ε.ΒΥ.Χ.» ὑπὸ τὸν κ. Στυλιανὸ Μακρῆ. Ἀκολούθησε ἱερὰ Λιτανεῖα, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου

Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Καλλίνικου, τοῦ Σεβ. Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου, τοῦ ἱεροῦ Κλήρου καὶ τῆς Χορωδίας, νέων καὶ νεανίδων μὲ παραδοσιακὲς ἐνδυμασίες καὶ πλῆθος πιστῶν, καθὼς καὶ ἐπισήμων. Χρῆ Τελετάρχου εἶχε ὁ δραστήριος Ἐφημέριος Πρωτ. π. Στυλιανὸς Τομαῆς. Τὸ πρωὶ τῆς Κυριακῆς στὴν Θεία Λειτουργία προεξήρχε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Καλλίνικος.

Στὸν πανηγυρίζοντα Ναὸ στὴν Κοκκινιά τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν προεξήρχε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιος τόσο στὸν Ἑσπερινὸ καὶ τὴν ἱερὰ Λιτανεῖα ποὺ ἀκολούθησε, ὅσο καὶ στὴν Θεία Λειτουργία, ὅπου ἐκφώνησε ἑορτιοὺς λόγους.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμος τὸ πρωὶ τῆς Κυριακῆς λειτούργησε στὸ βυζαντινὸ Παρεκκλήσιο τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου στὰ Λεῦκτρα Θηβῶν, ἐκφωνήσας καὶ θεῖο κήρυγμα.

Στὰ Φάρσαλα τοῦ νομοῦ Λαρίσης, ὅπου ὁ ἀσθενῶν γηραιὸς Σεβ. Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Ἀθανάσιος εἶχε δώσει εὐλογία γιὰ παρουσία δυναμένου Ἀρχιερέως στὸν πανηγυρίζοντα Ναὸ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, μετέβη τελικὰ κατόπιν προσκλήσεως τοῦ ἐφημερεύοντος Πρωτ. π. Γεωργίου Κεπάπογλου ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμη, διότι ὁ ἀρχικῶς προσκληθεὶς

Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Φώτιος δὲν κατόρθωσε νὰ ἀνταποκριθεῖ λόγῳ ἐκτάκτου καλύψεως ἄλλης περιοχῆς. Τὸ ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς ἐψάλη ὁ ἐόρτιος Ἑσπερινὸς καὶ εὐλογήθηκε ἡ Ἀρτοκλασία στὸν αὐλειο χῶρο τοῦ Ναοῦ, ὁ δὲ χοροστατῶν Ἐπίσκοπος ἐκφώνησε Ὁμιλία. Τὸ πρῶτὴ τῆς Κυριακῆς ὁ Θεοφ. Γαρδικίου τέλεσε τὴν Θεία Λειτουργία καὶ ἔλαβε μέρος ὁ π. Γεώργιος Κεπάπογλου, ἔψαλε ὁ πανηγυρικὰ ὁ Πρωτοψάλτης κ. Ν. Μηλιῶνης ἀπὸ τὸν Ἀμπελῶνα Λαρίσης μὲ βοηθοὺς του, καὶ παρέστη πλῆθος πιστῶν. Ὁ Θεοφ. Γαρδικίου ἐξεφώνησε ἐόρτιο κήρυγμα.

Ὁ ἐορτασμὸς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου

Τὴν Κυριακή, 29-06/12-07-2020, τὸ ἑσπέρας πραγματοποιήθηκε ὁ πανηγυρικός Ἑσπερινὸς ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Παύλου, τοῦ καὶ ἱδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἀθηνῶν, στὸν Καθεδρικό Ναὸ Ἁγίου Ἀθανασίου στὴν Νέα Φιλαδέλφεια. Στὸν Ἑσπερινὸ χοροστάτησε ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ἕνεκα ἀπουσίας τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Καλλινίκου, συγχοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Φωτίου, παρουσία Ἱερέων καὶ Διακόνων. Τοὺς ἱερούς ὕμνους ἀπέδωσε ἡ Χορωδία τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ Ἱερομ. π. Διονυσίου Ἀγιοκυπριανίτου, ἐνῶ μετὰ τὸ πέρασ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἐπιτυχῆ ἐόρτια Ὁμιλία ἐκφώνησε ὁ Παν/τος Ἀρχμ. π. Εὐθύμιος Μπαρδάκας.

Φωτογραφικὰ στιγμιότυπα Ἑορτῶν

Αναλήψεως τοῦ Σωτήρος, 15/28-5-2020, στὴν Ἀνθούπολη Πατρῶν.

Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσου, 27-5/9-6-2020, στὸν Ἅγιο Κων/νο Φαρσάλων.

Συνεορτασμὸς Παναγίας Πορταΐτισης καὶ Ἄξιόν ἐστιν, 11/24-6-2020, στὸ Μοσχάτο.

Παναγίας Ὁδηγητρίας, 20-6/3-7-2020, στὸ ὁμώνυμο Ἱδρυμα στὴν Γλυφάδα.

ΦΘΟΡΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΙΣΤΙΝ

ΤΟΝ φόβον του ο Απόστολος Παύλος εκφράζει εις την Β΄ προς Κορινθίους επιστολήν του, «**μήπως φθαρούν τα νοήματα**» των Χριστιανών, που έχουν σχέση με ζητήματα της ηθικής ζωής των πιστών. Και η οποία συντελείται και στους καιρούς μας.

Ο φόβος όμως του Αποστόλου αναφέρεται κυρίως εις «**φθοράν νοημάτων**», που έχουν στενή σχέση με την Πίστη. Με το Δόγμα. Είναι δε παρόμοιος φόβος δικαιολογημένος και σήμερα, στην εποχή μας. Γιατί και σήμερα παρουσιάζονται διδάσκαλοι διάφοροι, που κηρύττουν πράγματα ξένα προς την πίστη της Ορθοδόξου Εκκλησίας, που είναι η μόνη Αλήθεια. Και με τις διδαχές των «**φθείρουν τα νοήματα**» των Ορθοδόξων πιστών.

Μεγάλη φθορά γίνεται με τά μεταπατερικά «**νοήματα**» που γέννησε η επάρατη Σύνοδος της Κρήτης (2016), που κυκλοφορούν στην εποχή μας. Π.χ. ότι : Με τους Μονοφυσίτες, τους Κόπτες, τους Αρμένιους, τους Λατίνους, τους Προτεστάντας και όλες σχεδόν τις αιρέσεις, δεν μας χωρίζουν σπουδαία θέματα πίστεως από όλους αυτούς.... «**Να ενωθούμε μαζί τους για να γίνουμε πολλοί οι Ορθόδοξοι.... και να υπάρξει μεγάλος αριθμός Χριστιανών,**

ώστε να μπορέσουμε έτσι να επιβληθούμε και να επιβάλουμε την ειρήνη στον κόσμο... «**Είναι όλοι αδελφοί μας... δεν πρέπει να τους λέμε αιρετικούς....**». «**Ανήκουν και αυτοί στην Εκκλησία...**». «**Ας μην είμαστε φανατικοί απέναντί τους...**». «**Ας ενωθούμε και κατόπιν διώχνουν τις αιρέσεις των...**»!!!...

Πολλά τέτοια και άλλα παρόμοια λέγονται, γράφονται, ακούονται. Και με την συνδρομή των Μέσων Μαζικής Συγχύσεως, γίνεται προσπάθεια «**να φθαρούν τα νοήματα**» των αγνοούντων και να παρασυρθούν σε πεποιθήσεις ξένες προς την ορθόδοξη πίστη. Και να εδραιωθεί ένωση μετά των αιρετικών, καθ' ην στιγμήν οι αιρετικοί θα μένουν προσηλωμένοι στίς πλάνες των. Ούτε θα αναγνωρίζουν την ορθόδοξη πίστη ως την μόνην αληθή. Και την Ορθόδοξον Εκκλησίαν ως την πραγματικήν και μόνην Μίαν, Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν του Χριστού.

Δυτυχώς τέτοια «**φθορά νοημάτων**» έχει γίνει εις όλα τά επίσημα Πατριαρχεία, τά οποία εκήρυξαν ένωση με τους αιρετικούς, χωρίς εκείνοι να αρνηθούν τας αιρετικές των διδασκαλίας.

Ωστόσο δεν πρέπει να ξεχνάμε πως την μεγάλη αλήθεια, ότι «**παρ' ημιν (τοις Ορθοδόξοις) ούτε Πατριάρχαι, ούτε Σύνοδοι εδυνήθησάν ποτέ εισαγαγείν νέα, διότι ο υπερασπιστής της θρησκείας εστί αυτό το σώμα της Εκκλησίας, ήτοι αυτός ο λαός όστις θέλει το θρήκευμα αυτού αιωνίως αμετάβλητον και ομοειδές τω των Πατέρων αυτού....**» (Απάντησις των Ορθοδόξων Πατριαρχών της Ανατολής προς τον Πάπαν Πίον Θ΄ 1848).

Η αλήθεια αυτή τονίζει την ευθύνην του πιστού λαού του Θεού, κυρίως όλων των Ορθοδόξων Χριστιανών, ανδρών και γυναικών, μεγάλων και μικρών, που ανήκουν εις τον Ιερόν Αγώνα του Παλαιού Ημερολογίου, ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΔΟΓΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΜΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΣ, να ανθίστανται εις κάθε φθοράν της Πίστεως, από όποιους και αν προέρχεται αυτή.

Απόσπασμα από την Όμιλία του Αρχιμ. π. Εύθυμιου Μπαρδάκα στον έορταστικό Έσπερινό του Αποστόλου Παύλου, 29-6/12-7-2020.

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928. Δημοσιογραφικόν Όργανον της Εκκλησίας των Γ.Ο.Χ. Ελλάδος. Περίοδος Γ΄ έτος 70ον Τεύχος 1016 Μάϊος-Ιούνιος 2020. Ίδρυτής: Ανδρέας Βαπορίδης († 1976). Έκδοτης: Η Α.Μ. ό Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ. Διευθυντής: † Ο Δημητριάδος Φώτιος. Επιμέλεια Ύλης-Σελιδοποίησης: † Ο Γαρθδικίου Κλήμης. Υπεύθυνος Συνδρομών - Έμβασμάτων: Κατσαγώνης Κωνσταντίνος, Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ. Συνδρομαί: Έσωτερικού έτησία 15 ευρώ, Έξωτερικού 25 \$ Η.Π.Α. Τιμή φύλλου 1 ευρώ. ISSN: 1107-6763. Ίδιοκτησία - Κεντρική Διάθεσις: «ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ» όδος Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ. Τηλ.: 2103828280 -Fax: 2103847365, www.ecclesiagoc.gr, e-mail: ecclesiagoc@gmail.com Τά άνυπόγραφα άρθρα αποδίδονται εις τήν διεύθυνσιν. Τραπεζικός Λογαριασμός Γενικού Ταμείου Εκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ελλάδος εις Έθνηκήν Τράπεζαν (IBAN): GR030110040000004029602812, ΚΩΔ. SWIFT ΤΡΑΠΕΖΗΣ (BIC): ETHNGRAA